МОСКВА 19
УЛ. ФРУНЗЕ 10 ИН. ТУТ
СОВ. СТРОИТ. И ПРАВА
3 1.12 38 г

Комуністычная партыя (бальшавікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 73 (5747) | 29 сакавіка 1937 г., панядзелак | ЦАНА 10 КАП.

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

„Памятаць і ніколі не забываць, што пакуль ёсць капіталістычнае акружэнне,— будуць і шкоднікі, дыверсанты, шпіёны, тэрарысты, засылаемыя ў тылы Совецкага Саюза разведвальнымі органамі замежных дзяржаў, памятаць аб гэтым і весці барацьбу з тымі таварышамі,—якія недаацэньваюць значэння факта капіталістычнага акружэння, якія недаацэньваюць сілы і значэння шкодніцтва“.

(З даклада тав. Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б) 3 сакавіка 1937 г.)

АБ НЕДАХОПАХ ПАРТЫЙНАЙ РАБОТЫ І МЕРАХ ЛІКВІДАЦЫІ ТРАЦКІСЦКІХ І ІНШЫХ ДВУРУШНІКАЎ

Даклад таварыша СТАЛІНА на Пленуме ЦК ВКП(б) 3 сакавіка 1937 г.

Таварышы!

З дакладаў і спрэчак па іх, заслуханых на Пленуме, відаць, што мы маем тут справу з наступнымі трыма асноўнымі фактамі.

Па-першае, шкодніцкая і дыверсійна-шпіёнская работа агентаў замежных дзяржаў, у ліку якіх даволі актыўную ролю адыгрывалі трацкісты, закранула ў той або іншай ступені ўсе ці амаль усе нашы арганізацыі, як гаспадарчыя, так і адміністрацыйныя і партыйныя.

Па-другое, агенты замежных дзяржаў, у тым ліку трацкісты, праніклі не толькі ў нізавыя арганізацыі, але і на некаторыя адказныя пасты.

Па-трэцяе, некаторыя нашы кіруючыя таварышы, як у цэнтры, так і на месцах, не толькі не здолелі разглядзець сапраўдны твар гэтых шкоднікаў, дыверсантаў, шпіёнаў і забойцаў, але аказаліся да таго бестурботнымі, благадушнымі і наіўнымі, што нярэдка самі садзейнічалі прасоўванню агентаў замежных дзяржаў на тыя або іншыя адказныя пасты.

Такавы тры бясспрэчныя факты, якія натуральна выцякаюць з дакладаў і спрэчак па іх.

I.

Палітычная бясклопатнасць

Чым вытлумачыць, што нашы кіруючыя таварышы, якія маюць багаты вопыт барацьбы з усякага роду антыпартыйнымі і антысовецкімі плынямі, аказаліся ў даным выпадку настолькі наіўнымі і сляпымі, што не змаглі разглядзець сапраўдны твар ворагаў народа, не змаглі распазнаць ваўкоў у авечай шкуры, не змаглі сарваць з іх маску?

Ці можна сцвярджаць, што шкодніцкая і дыверсійна-шпіёнская работа агентаў замежных дзяржаў, якія дзейнічаюць на тэрыторыі СССР, можа з'яўляцца для нас чым-небудзь нечаканым і небывалым? Не, нельга гэтага сцвярджаць. Аб гэтым гавораць шкодніцкія акты ў розных галінах народнай гаспадаркі за апошнія 10 год, пачынаючы з шахцінскага перыяда, зафіксаваныя ў афіцыяльных дакументах.

Ці можна сцвярджаць, што за апошні час не было ў нас якіх-небудзь перасцерагаючых сігналаў і папярэджваючых указанняў наконт шкодніцкай, шпіёнскай ці тэрарыстычнай дзейнасці трацкісцка-зіноўеўскіх агентаў фашызма? Не, нельга гэтага сцвярджаць. Такія сігналы былі, і большэвікі не маюць права забываць пра іх.

Зладзейскае забойства таварыша Кірава было першым сур'ёзным папярэджаннем, якое гаварыла аб тым, што ворагі народа будуць двурушнічаць і, двурушнічаючы, будуць маскіравацца пад большэвіка, пад партыйца, для таго, каб уцерціся ў давер'е і адкрыць сабе доступ у нашы арганізацыі.

Судовы працэс «Ленінградскага цэнтра», роўным чынам як судовы працэс «Зіноўева—Каменева», даў новае абгрунтаванне ўрокам, якія выцякалі з факта зладзейскага забойства таварыша Кірава.

Судовы працэс «Зіноўеўска-трацкісцкага блока» расшырыў урокі папярэдніх працэсаў, паказаўшы відавочна, што зіноўеўцы і трацкісты яднаюць вакол сябе ўсе варожыя элементы, што яны ператварыліся ў шпіёнскую і дыверсійна-тэрарыстычную агентуру германскай паліцэйскай ахранкі, што двурушніцтва і маскіроўка з'яўляюцца адзіным сродкам зіноўеўцаў і трацкістаў для пранікнення ў нашы арганізацыі, што пільнасць і палітычная празорлівасць прадстаўляюць найбольш верны сродак для прадухілення такога пранікнення, для ліквідацыі зіноўеўска-трацкісцкай шайкі.

Цэнтральны Камітэт ВКП(б) у сваім закрытым пісьме ад 18 студзеня 1935 года па поваду зладзейскага забойства таварыша Кірава рашуча перасцерагаў партыйныя арганізацыі ад палітычнай благадушнасці і абывацельскага ратазейства. У закрытым пісьме сказана:

> «Трэба пакончыць з апартуністычнай благадушнасцю, якая зыходзіць з памылковага дапушчэння аб тым, што па меры росту нашых сіл вораг становіцца быццам-бы ўсё больш ручным і бяскрыўдным. Такое дапушчэнне ў корані няправільна. Яно з'яўляецца адрыжкай правага ўхілу, які запэўняе ўсіх і кожнага, што ворагі будуць паціхеньку ўпаўзаць у соцыялізм, што яны стануць урэшце сапраўднымі соцыялістамі. Не справа большэвікоў спачываць на лаўрах і ратазействаваць. Не благадушнасць нам патрэбна, а пільнасць, сапраўдная большэвіцкая рэвалюцыйная пільнасць. Трэба памятаць, што чым больш безнадзейна становішча ворагаў, тым больш ахвотна яны будуць хватацца за крайнія сродкі, як адзіныя сродкі асуджаных у іх барацьбе з совецкай уладай. Трэба памятаць гэта і быць пільным».

У сваім закрытым пісьме ад 29 ліпеня 1936 года па поваду шпіёнска-тэрарыстычнай дзейнасці трацкісцка-зіноўеўскага блока Цэнтральны Камітэт ВКП(б) зноў заклікаў партыйныя арганізацыі да максімальнай пільнасці, да ўмення распазнаваць ворагаў народа, як-бы добра яны ні былі замаскіраваны. У закрытым пісьме сказана:

> «Цяпер, калі даказана, што трацкісцка-зіноўеўскія ізвергі яднаюць у барацьбе супроць совецкай улады усіх найбольш азлобленых і заклятых ворагаў працоўных нашай краіны,—шпіёнаў, правакатараў, дыверсантаў, белагвардзейцаў, кулакоў і т. д., калі паміж гэтымі элементамі, з аднаго боку, і трацкістамі і зіноўеўцамі, з другога боку, сцерліся ўсякія грані,—усе нашы партыйныя арганізацыі, усе члены партыі павінны зразумець, што пільнасць комуністаў неабходна на любым участку і ва ўсякай абстаноўцы. Неад'емнай якасцю кожнага большэвіка ў сучасных умовах павінна быць уменне распазнаваць ворага партыі, як-бы добра ён ні быў замаскіраван».

Значыць, сігналы і папярэджанні былі.

Да чаго заклікалі гэтыя сігналы і папярэджанні?

Яны заклікалі да таго, каб ліквідаваць слабасць партыйна-арганізацыйнай работы і ператварыць партыю ў непрыступную крэпасць, куды не мог-бы пранікнуць ні адзін двурушнік.

Яны заклікалі да таго, каб пакончыць з недаацэнкай партыйна-палітычнай работы і зрабіць рашучы паварот у бок усямернага ўзмацнення такой работы, у бок узмацнення палітычнай пільнасці.

І што-ж? Факты паказалі, што сігналы і папярэджанні ўспрымаліся нашымі таварышамі больш чым туга.

Аб гэтым красамоўна гавораць усім вядомыя факты з галіны кампаніі па праверцы і абмену партыйных дакументаў.

Чым вытлумачыць, што гэтыя перасцярогі і сігналы не мелі належнага дзеяння?

Чым вытлумачыць, што нашы партыйныя таварышы, не гледзячы на іх вопыт барацьбы з антысовецкімі элементамі, не гледзячы на цэлы рад перасцерагаючых сігналаў і папярэджваючых указанняў, аказаліся палітычна блізарукімі перад тварам шкодніцкай і шпіёнска-дыверсійнай работы ворагаў народа?

Можа быць нашы партыйныя таварышы сталі горшымі, чым яны былі раней, сталі менш свядомымі і дысцыплінаванымі? Не, вядома, не!

Можа быць яны сталі перараджацца? Зноў-жа не! Такое меркаванне пазбаўлена ўсякай падставы.

Дык у чым-жа справа? Адкуль такое ратазейства, бясклопатнасць, благадушнасць, слепата?

Справа ў тым, што нашы партыйныя таварышы, будучы захоплены гаспадарчымі кампаніямі і каласальнымі поспехамі на фронце гаспадарчага будаўніцтва, забылі проста аб некаторых вельмі важных фактах, аб якіх большэвікі не маюць права забываць. Яны забылі аб адным асноўным факце з галіны міжнароднага становішча СССР і не заўважылі двух вельмі важных фактаў, маючых прамыя адносіны да цяперашніх шкоднікаў, шпіёнаў, дыверсантаў і забойцаў, якія прыкрываюцца партыйным білетам і маскіруюцца пад большэвіка.

II.

Капіталістычнае акружэнне

Што гэта за факты, аб якіх забылі або якіх проста не заўважылі нашы партыйныя таварышы?

Яны забылі аб тым, што совецкая ўлада перамагла толькі на адной шостай частцы свету, што пяць шостых свету складаюць уладанні капіталістычных дзяржаў. Яны забылі, што Совецкі Саюз знаходзіцца ў абстаноўцы капіталістычнага акружэння. У нас прынята балбатаць аб капіталістычным акружэнні, але не хочуць удумацца, што гэта за штука — капіталістычнае акружэнне. Капіталістычнае акружэнне гэта не пустая фраза, гэта вельмі рэальнае і непрыемнае з'явішча. Капіталістычнае акружэнне — гэта значыць, што ёсць адна краіна, Совецкі Саюз, якая ўстанавіла ў сябе соцыялістычныя парадкі, і ёсць, апрача таго, многа краін — буржуазныя краіны, якія прадаўжаюць весці капіталістычны вобраз жыцця і якія акружаюць Совецкі Саюз, чакаючы выпадку для таго, каб напасці на яго, разбіць яго, або, ва ўсякім выпадку—падарваць яго магутнасць і аслабіць яго.

Аб гэтым асноўным факце забылі нашы таварышы. А ён-жа іменна і вызначае аснову ўзаемаадносін паміж капіталістычным акружэннем і Совецкім Саюзам.

Узяць, напрыклад, буржуазныя дзяржавы. Наіўныя людзі могуць падумаць, што паміж імі існуюць выключна добрыя адносіны, як паміж дзяржавамі аднатыпнымі. Але так могуць думаць толькі наіўныя людзі. На самой справе адносіны паміж імі больш чым далёкія ад добрасуседскіх адносін. Даказана, як двойчы два чатыры, што буржуазныя дзяржавы засылаюць адна да адной у тыл сваіх шпіёнаў, шкоднікаў, дыверсантаў, а часамі і забойцаў, даюць ім заданне ўнядрыцца ва ўстановы і прадпрыемствы гэтых дзяржаў, стварыць там сваю сетку і «ў выпадку неабходнасці» — узарваць іх тылы, каб аслабіць іх і падарваць іх магутнасць. Так абстаіць справа ў сучасны момант. Так абстаяла справа і ў мінулым. Узяць, напрыклад, дзяржавы ў Еўропе часоў Напалеона І. Францыя кішэла тады шпіёнамі і дыверсантамі з лагера рускіх, немцаў, аўстрыйцаў, англічан. І, наадварот, Англія, нямецкія дзяржавы, Аўстрыя, Расія мелі тады ў сваім тылу не меншую колькасць шпіёнаў і дыверсантаў з французскага лагера. Агенты Англіі двойчы рабілі замах на жыццё Напалеона і некалькі разоў падымалі вандэйскіх сялян у Францыі супроць урада Напалеона. А што-ж з сябе ўяўляў напалеонаўскі ўрад? Буржуазны ўрад, які задушыў французскую рэволюцыю і захаваў толькі тыя рэзультаты рэволюцыі, якія былі выгодны буйнай буржуазіі. Няма чаго і гаварыць, што напалеонаўскі ўрад не аставаўся ў даўгу ў сваіх суседзяў і таксама прадпрымаў свае дыверсійныя мерапрыемствы. Так было ў мінулым, 130 гадоў таму назад. Так абстаіць справа цяпер, праз 130 гадоў пасля Напалеона І. Зараз Францыя і Англія кішаць нямецкімі шпіёнамі і дыверсантамі і, наадварот, у Германіі ў сваю чаргу падвізаюцца англа-французскія шпіёны і дыверсанты. Амерыка кішыць японскімі шпіёнамі і дыверсантамі, а Японія — амерыканскімі.

Такавы закон узаемаадносін паміж буржуазнымі дзяржавамі.

Паўстае пытанне, чаму буржуазныя дзяржавы павінны адносіцца да совецкай соцыялістычнай дзяржавы больш мякка і больш добрасуседска, чым да аднатыпных буржуазных дзяржаў? Чаму яны павінны засылаць у тылы Совецкага Саюза менш шпіёнаў, шкоднікаў, дыверсантаў і забойцаў, чым засылаюць іх у тылы родных ім буржуазных дзяржаў? Адкуль вы гэта ўзялі? Ці не вярней будзе, з пункту гледжання марксізма, дапусціць, што ў тылы Совецкага Саюза буржуазныя дзяржавы павінны засылаць удвая і ўтрая больш шкоднікаў, шпіёнаў, дыверсантаў і забойцаў, чым у тылы любой буржуазнай дзяржавы?

Ці не ясна, што пакуль існуе капіталістычнае акружэнне, будуць існаваць у нас шкоднікі, шпіёны, дыверсанты і забойцы, засылаемыя ў нашы тылы агентамі замежных дзяржаў?

Аб усім гэтым забылі нашы партыйныя таварышы і, забыўшы аб гэтым, аказаліся захвачанымі знянацку.

Вось чаму шпіёнска-дыверсійная работа трацкісцкіх агентаў япона-нямецкай паліцэйскай ахранкі аказалася для некаторых нашых таварышоў поўнай нечаканасцю.

III.

Сучасны трацкізм

Далей. Ведучы барацьбу з трацкісцкімі агентамі, нашы партыйныя таварышы не заўважылі, прагледзелі, што цяперашні трацкізм ужо не той, чым ён быў, скажам, год 7—8 таму назад, што трацкізм і трацкісты працярпелі за гэты час сур'ёзную эвалюцыю, у корані змяніўшую твар трацкізма, што з прычыны гэтага і барацьба з трацкізмам, метады барацьбы з ім павінны быць зменены ў корані. Нашы партыйныя таварышы не заўважылі, што трацкізм перастаў быць палітычнай плынню ў рабочым класе, што з палітычнай плыні ў рабочым класе, якім ён быў 7—8 год таму назад, трацкізм ператварыўся ў агалцелую і беспрынцыпную банду шкоднікаў, дыверсантаў, шпіёнаў і забойцаў, дзейнічаючых па заданнях разведвальных органаў замежных дзяржаў.

Што такое палітычная плынь у рабочым класе? Палітычная плынь у рабочым класе—гэта такая група або партыя, якая мае сваю пэўную палітычную фізіяномію, платформу, праграму, якая не хавае і не можа хаваць сваіх поглядаў ад рабочага класа, а, наадварот, прапагандуе свае погляды адкрыта і чэсна, на вачах у рабочага класа, якая не баіцца паказаць свой палітычны твар рабочаму класу, не баіцца дэманстраваць сваіх сапраўдных мэт і задач перад рабочым класам, а, наадварот, з адкрытым забралам ідзе ў рабочы клас для таго, каб пераканаць яго ў праваце сваіх поглядаў. Трацкізм у мінулым, год 7—8 таму назад, быў адной з такіх палітычных плыняў у рабочым класе, праўда, антыленінскай і таму глыбока памылковай, але ўсё-ж палітычнай плынню.

Ці можна сказаць, што цяперашні трацкізм, трацкізм, скажам, 1936 года, з'яўляецца палітычнай плынню ў рабочым класе? Не, нельга гэтага гаварыць. Чаму? Таму, што сучасныя трацкісты баяцца паказаць рабочаму класу свой сапраўдны твар, баяцца адкрыць яму свае сапраўдныя мэты і задачы, старанна хаваюць ад рабочага класа сваю палітычную фізіяномію, апасаючыся, што, калі рабочы клас даведаецца аб іх сапраўдных намерах, ён пракляне іх, як людзей чуждых, і прагоніць іх ад сябе. Гэтым, уласна, і тлумачыцца, што асноўным метадам трацкісцкай работы з'яўляецца цяпер не адкрытая і чэсная прапаганда сваіх поглядаў у рабочым класе, а маскіроўка сваіх поглядаў, ліслівае і падхалімскае ўсхваленне поглядаў сваіх праціўнікаў, фарысейскае і фальшывае ўтоптванне ў гразь сваіх уласных поглядаў.

На судовым працэсе 1936 года, калі ўспомніце, Каменеў і Зіноўеў рашуча адмаўлялі наяўнасць у іх якой-небудзь палітычнай платформы. У іх была поўная магчымасць разгарнуць на судовым працэсе сваю палітычную платформу. Аднак яны гэтага не зрабілі, заявіўшы, што ў іх няма ніякай палітычнай платформы. Не можа быць сумнення, што абодва яны хлусілі, адмаўляючы наяўнасць у іх платформы. Цяпер нават сляпыя бачаць, што ў іх была свая палітычная платформа. Але чаму яны адмаўлялі наяўнасць у іх якой-небудзь палітычнай платформы? Таму што яны баяліся адкрыць свой сапраўдны палітычны твар, яны баяліся прадэманстраваць сваю сапраўдную платформу рэстаўрацыі капіталізма ў СССР, апасаючыся, што такая платформа выкліча ў рабочым класе агіду.

На судовым працэсе ў 1937 годзе Пятакоў, Радэк і Сакольнікаў сталі на іншы шлях. Яны не адмаўлялі наяўнасці палітычнай платформы ў трацкістаў і зіноўеўцаў. Яны прызналі наяўнасць у іх пэўнай палітычнай платформы, прызналі і разгарнулі яе ў сваіх паказаннях. Але разгарнулі яе не для таго, каб заклікаць рабочы клас, заклікаць народ да падтрымання трацкісцкай платформы, а для таго, каб праклясці і заклеймiць яе, як платформу антынародную і антыпралетарскую. Рэстаўрацыя капіталізма, ліквідацыя калгасаў і соўгасаў, аднаўленне сістэмы эксплаатацыі, саюз з фашысцкімі сіламі Германіі і Японіі для прыбліжэння вайны з Совецкім Саюзам, барацьба за вайну і супроць палітыкі міру, тэрытарыяльнае расчляненне Совецкага Саюза з аддачай Украіны немцам, а Прымор'я—японцам, падрыхтоўка ваеннага паражэння Совец-

(Працяг на 2-й стар.).

Линейная калибровочная мишень LRT-BE4-V2

АБ НЕДАХОПАХ ПАРТЫЙНАЙ РАБОТЫ І МЕРАХ ЛІКВІДАЦЫІ ТРАЦКІСЦКІХ І ІНШЫХ ДВУРУШНІКАЎ

Працяг даклада таварыша СТАЛІНА на Пленуме ЦК ВКП(б) 3 сакавіка 1937 г.

кага Саюза ў выпадку нападу на яго варожых дзяржаў, і, як сродак дасягнення гэтых задач, — шкодніцтва, дыверсія, індывідуальны тэрор супроць кіраўнікоў совецкай улады, шпіянаж на карысць япона-нямецкіх фашысцкіх сіл,—такава разгорнутая Пятаковым, Радэкам і Сакольнікавым палітычная платформа цяперашняга трацкізма. Зразумела, што такую платформу не маглі не хаваць трацкісты ад народу, ад рабочага класа. І яны хавалі яе не толькі ад рабочага класа, але і ад трацкісцкай масы, і не толькі ад трацкісцкай масы, але нават ад кіруючай трацкісцкай вярхушкі, якая складалася з невялікай кучкі людзей у 30—40 чалавек. Калі Радэк і Пятакоў патрабавалі ад Троцкага дазволу на склікание маленькай канферэнцыі трацкістаў у 30—40 чалавек для інфармацыі аб характары гэтай платформы, Троцкі забараніў ім гэта, сказаўшы, што нематазгодна гаварыць аб сапраўдным характары платформы нават маленькай кучцы трацкістаў, бо такая «аперацыя» можа выклікаць раскол.

«Палітычныя дзеячы», якія хаваюць свае погляды, сваю платформу не толькі ад рабочага класа, але і ад трацкісцкай масы, і не толькі ад трацкісцкай масы, але і ад кіруючай вярхушкі трацкістаў,—такава фізіяномія сучаснага трацкізма.

Але з гэтага выцякае, што сучасны трацкізм нельга ўжо называць палітычнай плынню ў рабочым класе.

Сучасны трацкізм ёсць не палітычная плынь у рабочым класе, а беспрынцыпная і безыдэйная банда шкоднікаў, дыверсантаў, разведчыкаў, шпіёнаў, забойцаў, банда заклятых ворагаў рабочага класа, якія дзейнічаюць па найму ў разведвальных органаў замежных дзяржаў.

Такі бясспрэчны рэзультат эвалюцыі трацкізма за апошнія 7—8 год.

Такава розніца паміж трацкізмам у мінулым і трацкізмам у сучасным.

Памылка нашых партыйных таварышоў заключаецца ў тым, што яны не заўважылі гэтай глыбокай розніцы паміж трацкізмам у мінулым і трацкізмам у сучасным. Яны не заўважылі, што трацкісты даўно ўжо перасталі быць ідэйнымі людзьмі, што трацкісты даўно ўжо ператварыліся ў разбойнікаў з вялікай дарогі, здольных на любую гадасць, здольных на ўсё мярзотнае аж да шпіянажу і прамой здрады сваёй радзіме, толькі-б напакасціць совецкай дзяржаве і совецкай уладзе. Яны не заўважылі гэтага і таму не здолелі своечасова перабудавацца для таго, каб павесці барацьбу з трацкістамі па-новаму, больш рашуча.

Вось чаму мерзасці трацкістаў за апошнія гады з'явіліся для некаторых нашых партыйных таварышоў поўнай нечаканасцю.

Далей. Нарэшце, нашы партыйныя таварышы не заўважылі таго, што паміж цяперашнімі шкоднікамі і дыверсантамі, сярод якіх трацкісцкія агенты фашызма адыгрываюць даволі актыўную ролю, з аднаго боку, і шкоднікамі і дыверсантамі часоў шахцінскага перыяда, з другога боку, ёсць істотная розніца.

Па-першае. Шахцінцы і промпартыйцы былі адкрыта чуждымі нам людзьмі. Гэта былі пераважнай часткаю былыя ўласнікі прадпрыемстваў, былыя упраўляючыя пры старых гаспадарах, былыя кампаньёны старых акцыянерных таварыстваў, або проста старыя буржуазныя спецыялісты, адкрыта варожыя нам палітычна. Ніхто з нашых людзей не сумняваўся ў сапраўднасці палітычнага твару гэтых паноў, ды і самі шахцінцы не ўтойвалі сваіх непрыязных адносін да совецкага ладу. Нельга тое-ж самае сказаць аб цяперашніх шкодніках і дыверсантах, аб трацкістах. Цяперашнія шкоднікі і дыверсанты, трацкісты, — гэта пераважнай часткаю людзі партыйныя, з партыйным білетам у кішэні, — стала быць, людзі фармальна не чужыя. Калі старыя шкоднікі ішлі супроць нашых людзей, то новыя шкоднікі, наадварот, ліслівяць перад нашымі людзьмі, усхваляюць нашых людзей, падхалімнічаюць перад імі для таго, каб уцерціся ў давер'е. Розніца, як бачыце, істотная.

Па-другое. Сіла шахцінцаў і промпартыйцаў заключалася ў тым, што яны мелі ў большай або меншай ступені неабходныя тэхнічныя веды, у той час, як нашы людзі, не меўшыя такіх ведаў, вымушаны былі вучыцца ў іх. Гэта акалічнасць давала шкоднікам шахцінскага перыяда вялікую перавагу, давала ім магчымасць шкодзіць вольна і бесперашкодна, давала ім магчымасць ашукваць нашых людзей **тэхнічна**. Не тое з цяперашнімі шкоднікамі, з трацкістамі. У цяперашніх шкоднікаў няма ніякіх тэхнічных пераваг у адносінах да нашых людзей. Наадварот, тэхнічна нашы людзі больш падрыхтаваны, чым цяперашнія шкоднікі, чым трацкісты. За час ад шахцінскага перыяда да нашых дзён у нас выраслі дзесяткі тысяч сапраўдных тэхнічна падкаваных большэвіцкіх кадраў. Можна было-б назваць тысячы і дзесяткі тысяч тэхнічна выраслых большэвіцкіх кіраўнікоў, у параўнанні з якімі ўсе гэтыя Пятаковы і Ліўшыцы, Шэстовы і Багуслаўскія, Муралавы і Дробнісы з'яўляюцца пустымі балбатунамі і прыгатавішкамі з пункту гледжання тэхнічнай падрыхтоўкі. У чым-жа ў такім выпадку заключаецца сіла сучасных шкоднікаў, трацкістаў? Іх сіла заключаецца ў партыйным білеце, у тым, што яны маюць партыйны білет. Іх сіла заключаецца ў тым, што партыйны білет дае ім палітычнае давер'е і адкрывае ім доступ ва ўсе нашы ўстановы і арганізацыі. Іх перавага заключаецца ў тым, што, маючы партыйныя білеты і прыкідваючыся сябрамі совецкай улады, яны ашуквалі нашых людзей **палітычна**, злоўжывалі давер'ем, шкодзілі цішком і адкрывалі нашы дзяржаўныя сакрэты ворагам Совецкага Саюза. «Перавага» сумнявальная па сваёй палітычнай і маральнай вартасці, але ўсё-ж «перавага». Гэтай «перавагай» і тлумачыцца, уласна, тая акалічнасць, што трацкісцкія шкоднікі, як людзі з партбілетам, якія маюць доступ ва ўсе месцы нашых устаноў і арганізацый, аказаліся прамой знаходкай для разведвальных органаў замежных дзяржаў.

Памылка некаторых нашых партыйных таварышоў заключаецца ў тым, што яны не заўважылі, не зразумелі ўсёй гэтай розніцы паміж старымі і новымі шкоднікамі, паміж шахцінцамі і трацкістамі і, не заўважыўшы гэтага, не здолелі своечасова перабудавацца для таго, каб павесці барацьбу з новымі шкоднікамі па-новаму.

IV.

Ценявыя бакі гаспадарчых поспехаў

Такавы асноўныя факты з галіны нашага міжнароднага і ўнутранага становішча, аб якіх забылі або якіх не заўважылі многія нашы партыйныя таварышы.

Вось чаму нашы людзі аказаліся захвачанымі знянацку падзеямі апошніх год па частцы шкодніцтва і дыверсій.

Могуць запытаць: але чаму нашы людзі не заўважылі ўсяго гэтага, чаму яны забылі аб усім гэтым?

Адкуль узяліся ўсе гэтыя забыўлівасць, слепата, бясклопатнасць, благадушнасць?

Ці не ёсць гэта арганічны парок у рабоце нашых людзей?

Не, гэта не арганічны парок. Гэта — часовая з'ява, якая можа быць хутка ліквідавана пры наяўнасці некаторых намаганняў з боку нашых людзей.

У чым-жа тады справа?

Справа ў тым, што нашы партыйныя таварышы за апошнія гады былі цалкам захоплены гаспадарчай работай, яны былі да крайнасці захоплены гаспадарчымі поспехамі і, будучы захоплены ўсёй гэтай справай, — забылі аб усім іншым, закінулі ўсё астатняе.

Справа ў тым, што, будучы захоплены гаспадарчымі поспехамі, яны сталі бачыць у гэтай справе пачатак і канец усяго, а на такія справы, як міжнароднае становішча Совецкага Саюза, капіталістычнае акружэнне, узмацненне палітычнай работы партыі, барацьба са шкодніцтвам і т. п.— не сталі проста звярачаць увагі, думаючы, што ўсе гэтыя пытанні прадстаўляюць другарадную або нават трэцерадную справу.

Поспехі і дасягненні — справа, вядома, вялікая. Нашы поспехі ў галіне соцыялістычнага будаўніцтва сапраўды велізарны. Але поспехі, як і ўсё на свеце, маюць і свае ценявыя бакі. У людзей, мала спакушаных у палітыцы, вялікія поспехі і вялікія дасягненні нярэдка параджаюць бясклопатнасць, благадушнасць, самадавольства, празмерную самаўпэўненасць, зазнайства, самахвальства. Вы не можаце адмаўляць, што за апошні час хвастуноў у нас развялося процьма. Не дзіўна, што ў гэтай абстаноўцы вялікіх і сур'ёзных поспехаў у галіне соцыялістычнага будаўніцтва ствараюцца настроі бахвальства, настроі парадных маніфестацый нашых поспехаў, ствараюцца настроі недаацэнкі сіл нашых ворагаў, настроі пераацэнкі сваіх сіл і, як вынік усяго гэтага, — з'яўляецца палітычная слепата.

Тут я павінен сказаць некалькі слоў аб небяспеках, звязаных з поспехамі, аб небяспеках, звязаных з дасягненнямі.

Аб небяспеках, звязаных з цяжкасцямі, мы ведаем па вопыту. Вось ужо некалькі год вядзем барацьбу з такога роду небяспекамі і, трэба сказаць, не без поспеху. Небяспекі, звязаныя з цяжкасцямі, у людзей нястойкіх параджаюць нярэдка настроі смутку, нявер'я ў свае сілы, настроі песімізма. І, наадварот, там, дзе справа ідзе аб тым, каб перамагчы небяспекі, якія выцякаюць з цяжкасцей, людзі загартоўваюцца ў гэтай барацьбе і выходзяць з барацьбы сапраўды цвёрдакаменнымі большэвікамі. Такава прырода небяспек, звязаных з цяжкасцямі. Такавы рэзультаты пераадолення цяжкасцей.

Але ёсць іншага роду небяспекі, небяспекі, звязаныя з поспехамі, небяспекі, звязаныя з дасягненнямі. Так, так, таварышы, небяспекі, звязаныя з поспехамі, з дасягненнямі. Небяспекі гэтыя заключаюцца ў тым, што ў людзей, мала спакушаных у палітыцы і не вельмі многа бачыўшых, абстаноўка поспехаў — поспех за поспехам, дасягненне за дасягненнем, перавыкананне планаў за перавыкананнем, — нараджае настроі бясклопатнасці і самазадаволення, стварае атмасферу парадных урачыстасцей і ўзаемных прывітанняў, якія забіваюць пачуццё меры і прытупляюць палітычнае чуццё, размагнічвае людзей і штурхае іх на тое, каб спачыць на лаўрах.

Не дзіва, што ў гэтай адурманьваючай атмасферы зазнайства і самазадаволення, атмасферы парадных маніфестацый і шумлівых самаўсхваленняў людзі забываюць аб некаторых істотных фактах, якія маюць першаступеннае значэнне для лёсу нашай краіны, людзі пачынаюць не заўважаць такіх непрыемных фактаў, як капіталістычнае акружэнне, новыя формы шкодніцтва, небяспекі, звязаныя з нашымі поспехамі і т. п. Капіталістычнае акружэнне? Ды гэта-ж глупства! Якое значэнне можа мець нейкае капіталістычнае акружэнне, калі мы выконваем і перавыконваем нашы гаспадарчыя планы? Новыя формы шкодніцтва, барацьба з трацкізмам? Усё гэта пусцякі! Якое значэнне могуць мець усе гэтыя дробязі, калі мы выконваем і перавыконваем нашы гаспадарчыя планы? Партыйны статут, выбарнасць парторганаў, справаздачнасць партыйных кіраўнікоў перад партыйнай масай? Ды ці ёсць ва ўсім гэтым патрэба? Ці варта наогул вазіцца з гэтымі дробязямі, калі гаспадарка ў нас расце, а матэрыяльнае становішча рабочых і сялян усё больш і больш паляпшаецца? Пусцякі ўсё гэта! Планы перавыконваем, партыя ў нас нядрэнная, ЦК партыі таксама не дрэнны, — якога ражна яшчэ нам трэба? Дзіўныя людзі сядзяць там у Маскве, у ЦК партыі: выдумляюць якіясьці пытанні, талкуюць аб якімсьці шкодніцтве, самі не спяць, іншым спаць не даюць...

Вось вам наглядны прыклад таго, як лёгка і «проста» заражаюцца палітычнай слепатой некаторыя нашы нявопытныя таварышы ў рэзультаце галавакружыцельнага захаплення гаспадарчымі поспехамі.

Такавы небяспекі, звязаныя з поспехамі, з дасягненнямі.

Такавы прычыны таго, што нашы партыйныя таварышы, захапіўшыся гаспадарчымі поспехамі, забылі аб фактах міжнароднага і ўнутранага характару, якія маюць істотнае значэнне для Совецкага Саюза, і не заўважылі цэлага раду небяспек, акружаючых нашу краіну.

Такавы карэнні нашай бясклопатнасці, забыўлівасці, благадушнасці, палітычнай слепаты.

Такавы карэнні недахопаў нашай гаспадарчай і партыйнай работы.

V.

Нашы задачы

Як ліквідаваць гэтыя недахопы нашай работы?

Што трэба зрабіць для гэтага?

Неабходна ажыццявіць наступныя мерапрыемствы.

1) Неабходна перш за ўсё павярнуць увагу нашых партыйных таварышоў, якія вязнуць у «бягучых пытаннях» па лініі таго або іншага ведамства, — у бок вялікіх палітычных пытанняў міжнароднага і ўнутранага характару.

2) Неабходна ўзняць палітычную работу нашай партыі на належную вышыню, паставіўшы ў цэнтры ўвагі *) задачу палітычнай асветы і большэвіцкай загартоўкі партыйных, совецкіх і гаспадарчых кадраў.

3) Неабходна растлумачваць нашым партыйным таварышам, што гаспадарчыя поспехі, значэнне якіх бясспрэчна вельмі вялікае і якіх мы будзем дабівацца і ў далейшым, з дня ў дзень, з года ў год,—усё-ж не вычэрпваюць усёй справы нашага соцыялістычнага будаўніцтва.

Растлумачваць, што ценявыя бакі, якія звязаны з гаспадарчымі поспехамі і выражаюцца ў самазадаволенасці, бясклопатнасці, у прытупленні палітычнага чуцця, могуць быць ліквідаваны толькі ў тым выпадку, калі гаспадарчыя поспехі спалучаюцца з поспехамі партыйнага будаўніцтва і разгорнутай палітычнай работы нашай партыі.

Растлумачваць, што самі гаспадарчыя поспехі, іх трываласць і працяжнасць цалкам і поўнасцю залежаць ад поспехаў партыйна-арганізацыйнай і партыйна-палітычнай работы, што без гэтай умовы гаспадарчыя поспехі могуць аказацца пабудаванымі на пяску.

4) Неабходна памятаць і ніколі не забываць, што капіталістычнае акружэнне з'яўляецца асноўным фактам, які вызначае міжнароднае становішча Совецкага Саюза.

Памятаць і ніколі не забываць, што пакуль ёсць капіталістычнае акружэнне, — будуць і шкоднікі, дыверсанты, шпіёны, тэрарысты, засылаемыя ў тылы Совецкага Саюза разведвальнымі органамі замежных дзяржаў, памятаць аб гэтым і весці барацьбу з тымі таварышамі, якія недаацэньваюць значэння факта капіталістычнага акружэння, якія недаацэньваюць сілы і значэння шкодніцтва.

Растлумачваць нашым партыйным таварышам, што ніякія гаспадарчыя поспехі, якімі-б яны ні былі вялікімі, не могуць ануляваць факта капіталістычнага акружэння і выцякаючых з гэтага факта рэзультатаў.

Прыняць неабходныя меры для таго, каб нашы таварышы, партыйныя і беспартыйныя большэвікі, мелі магчымасць знаёміцца з мэтамі і задачамі, з практыкай і тэхнікай шкодніцка-дыверсійнай і шпіёнскай работы замежных разведвальных органаў.

5) Неабходна растлумачыць нашым партыйным таварышам, што трацкісты, якія прадстаўляюць актыўныя элементы дыверсійна-шкодніцкай і шпіёнскай работы замежных разведвальных органаў, даўно ўжо перасталі быць палітычнай плынню ў рабочым класе, што яны даўно ўжо перасталі служыць якой-небудзь ідэі, сумяшчальнай з інтарэсамі рабочага класа, што яны ператварыліся ў беспрынцыпную і безыдэйную банду шкоднікаў, дыверсантаў, шпіёнаў, забойцаў, якія працуюць па найму ў замежных разведвальных органаў.

Растлумачыць, што ў барацьбе з сучасным трацкізмам патрэбны цяпер не старыя метады, не метады дыскусій, а новыя метады, метады выкарчоўвання і разгрому.

6) Неабходна растлумачыць нашым партыйным таварышам розніцу паміж сучаснымі шкоднікамі і шкоднікамі шахцінскага перыяда, растлумачыць, што калі шкоднікі шахцінскага перыяда ашуквалі нашых людзей на тэхніцы, скарыстоўваючы іх тэхнічную адсталасць, то сучасныя шкоднікі, якія маюць партыйны білет, ашукваюць нашых людзей на палітычным давер'і да іх, як да членаў партыі, скарыстоўваючы палітычную бясклопатнасць нашых людзей.

Неабходна дапоўніць стары лозунг аб авалоданні тэхнікай, адпаведны перыяду шахцінскіх часоў, новым лозунгам аб палітычным выхаванні кадраў, аб авалоданні большэвізмам і ліквідацыі нашай палітычнай даверлівасці, лозунгам, зусім адпавядаючым цяперашняму перажываемаму перыяду.

Могуць запытаць: Хіба нельга было год дзесяць таму назад, у перыяд шахцінскіх часоў, даць адразу абодва лозунгі, і першы лозунг аб авалоданні тэхнікай, і другі лозунг аб палітычным выхаванні кадраў? Не, нельга было. Так у нас справы не робяцца ў большэвіцкай партыі. У паваротныя моманты рэволюцыйнага руху заўсёды высоўваецца адзін які-небудзь асноўны лозунг, як вузлавы, для таго, каб, ухапіўшыся за яго, выцягнуць праз яго ўвесь ланцуг. Ленін так вучыў нас: адшукайце асноўнае звяно ў ланцугу нашай работы, ухапіцеся за яго і выцягвайце яго для таго, каб праз яго выцягнуць увесь ланцуг і ісці наперад. Гісторыя рэволюцыйнага руху паказвае, што гэта тактыка з'яўляецца адзіна правільнай тактыкай. У шахцінскі перыяд слабасць нашых людзей заключалася ў іх тэхнічнай адсталасці. Не палітычныя, а тэхнічныя пытанні з'яўляліся тады для нас слабым месцам. Што датычыць нашых палітычных адносін да тагочасных шкоднікаў, то яны былі зусім ясны, як адносіны большэвікоў да палітычна чуждых людзей. Гэту нашу тэхнічную слабасць мы ліквідавалі тым, што далі лозунг аб авалоданні тэхнікай і выхавалі за прайшоўшы перыяд дзесяткі і сотні тысяч тэхнічна падкаваных большэвіцкіх кадраў. Іншая справа цяпер, калі мы маем ужо тэхнічна падкаваныя большэвіцкія кадры і калі ў ролі шкоднікаў выступаюць не адкрыта чуждыя людзі, якія не маюць к таму-ж ніякіх тэхнічных пераваг у параўнанні з нашымі людзьмі, а людзі, якія маюць партыйны білет і карыстаюцца ўсімі правамі членаў партыі. Цяпер слабасць нашых людзей складае не тэхнічная адсталасць, а палітычная бясклопатнасць, сляпое давер'е да людзей, выпадкова атрымаўшых партыйны білет, адсутнасць праверкі людзей не па іх палітычных дэкларацыях, а па рэзультатах іх работы. Цяпер вузлавым пытаннем для нас з'яўляецца не ліквідацыя тэхнічнай адсталасці нашых кадраў, бо яна ў асноўным ужо ліквідавана, а ліквідацыя палітычнай бясклопатнасці і палітычнай даверлівасці да шкоднікаў, выпадкова атрымаўшых партыйны білет.

Такава карэнная розніца паміж вузлавым пытаннем у справе барацьбы за кадры ў перыяд шахцінскіх часоў і вузлавым пытаннем цяперашняга перыяда.

Вось чаму мы не маглі і не павінны былі даваць год дзесяць таму назад адразу абодва лозунгі, і лозунг аб авалоданні тэхнікай, і лозунг аб палітычным выхаванні кадраў.

Вось чаму стары лозунг аб авалоданні тэхнікай неабходна цяпер дапоўніць новым лозунгам аб авалоданні большэвізмам, аб палітычным выхаванні кадраў і ліквідацыі нашай палітычнай бясклопатнасці.

7) Неабходна разбіць і адкінуць прэч гнілую тэорыю аб тым, што з кожным нашым прасоўваннем наперад класавая барацьба ў нас павінна нібыта ўсё больш і больш затухаць, што па меры нашых поспехаў класавы вораг становіцца нібыта ўсё больш і больш ручным.

Гэта — не толькі гнілая тэорыя, але і небяспечная тэорыя, бо яна ўсыпляе нашых людзей, заводзіць іх у пастку, а класаваму ворагу дае магчымасць аправіцца для барацьбы з совецкай уладаю.

Наадварот, чым больш будзем прасоўвацца наперад, чым больш будзем мець поспехаў, тым больш будуць азлабляцца астаткі разбітых эксплаататарскіх класаў, тым хутчэй будуць яны ісці на больш вострыя формы барацьбы, тым больш яны будуць пакасціць совецкай дзяржаве, тым больш яны будуць хапацца за самыя адчайныя сродкі барацьбы, як апошнія сродкі асуджаных.

Трэба мець на ўвазе, што астаткі разбітых класаў у СССР не адзінокі. Яны маюць прамое падтрыманне з боку нашых ворагаў за межамі СССР. Памылкова было-б думаць, што сфера класавай барацьбы абмежавана граніцамі СССР. Калі адзін канец класавай барацьбы мае сваё дзеянне ў рамках СССР, то другі яе канец працягваецца ў межы акружаючых нас буржуазных дзяржаў. Аб гэтым не могуць не ведаць астаткі разбітых класаў і іменна таму, што яны аб гэтым ведаюць, яны будуць і ў далейшым прадаўжаць свае адчайныя вылазкі.

Так вучыць нас гісторыя. Так вучыць нас ленінізм.

Неабходна памятаць усё гэта і быць на-чаку.

8) Неабходна разбіць і адкінуць прэч другую гнілую тэорыю, якая гаворыць аб тым, што не можа быць нібыта шкоднікам той, хто не заўсёды шкодзіць і хто хоць калі-небудзь паказвае поспехі ў сваёй рабоце.

Гэта дзіўная тэорыя выкрывае наіўнасць яе аўтараў. Ні адзін шкоднік не будзе ўвесь час шкодзіць, калі ён не хоча быць выкрытым у самы кароткі тэрмін. Наадварот, сапраўдны шкоднік павінен час ад часу паказваць поспехі ў сваёй рабоце, бо гэта — адзіны сродак захавацца яму, як шкодніку, уцерціся ў давер'е і прадаўжаць сваю шкодніцкую работу.

Я думаю, што пытанне гэта яснае і не мае патрэбы ў далейшых тлумачэннях.

9) Неабходна разбіць і адкінуць прэч трэцюю гнілую тэорыю, якая гаворыць аб тым, што сістэматычнае выкананне гаспадарчых планаў зводзіць нібыта на нішто шкодніцтва і рэзультаты шкодніцтва.

Падобная тэорыя можа мець толькі адну мэту: пакаштаваць ведамственую самалюбнасць нашых работнікаў, заспакоіць іх і аслабіць іх барацьбу са шкодніцтвам.

Што значыць «сістэматычнае выкананне нашых гаспадарчых планаў?»

Па-першае, даказана, што ўсе нашы гаспадарчыя планы з'яўляюцца заніжанымі, бо яны не ўлічваюць велізарных рэзерваў і магчымасцей, якія тояцца ў нетрах нашай народнай гаспадаркі.

Па-другое, сумарнае выкананне гаспадарчых планаў па наркаматах у цэлым яшчэ не значыць, што па некаторых вельмі важных галінах таксама выконваюцца планы. Наадварот, факты гавораць, што цэлы рад наркаматаў, выканаўшых і нават перавыканаўшых гадавыя гаспадарчыя планы, сістэматычна не выконвае планаў па некаторых вельмі важных галінах народнай гаспадаркі.

Па-трэцяе, не можа быць сумнення ў тым, што калі-б шкоднікі не былі выкрыты і выкінуты вон, з выкананнем гаспадарчых планаў справа абстаяла-б куды горш, аб чым трэба было памятаць блізарукім аўтарам разбіраемай тэорыі.

Па-чацвертае, шкоднікі звычайна прыўрочваюць галоўную сваю шкодніцкую работу не да перыяда мірнага часу, а да перыяда пярэдадня вайны ці самой вайны. Дапусцім, што мы сталі-б убаюкваць сябе гнілой тэорыяй аб «сістэматычным выкананні гаспадарчых планаў» і не чапалі-б шкоднікаў. Ці ўяўляюць аўтары гэтай гнілой тэорыі, якую каласальную шкоду нанеслі-б нашай дзяржаве шкоднікі ў выпадку вайны, калі-б далі ім астацца ў нетрах нашай народнай гаспадаркі пад сенню гнілой тэорыі аб «сістэматычным выкананні гаспадарчых планаў»?

Ці не ясна, што тэорыя аб «сістэматычным выкананні гаспадарчых планаў» ёсць тэорыя, выгодная для шкоднікаў?

10) Неабходна разбіць і адкінуць прэч чацвертую гнілую тэорыю, якая гаворыць аб тым, што стаханаўскі рух з'яўляецца нібыта асноўным сродкам ліквідацыі шкодніцтва.

Гэта тэорыя выдумана для таго, каб пад шумок балбатні аб стаханаўцах і стаханаўскім руху адвесці ўдар ад шкоднікаў. Таварыш Молатаў у сваім дакладзе дэманстраваў цэлы рад фактаў, якія гавораць аб тым, як трацкісцкія і нетрацкісцкія шкоднікі ў Кузбасе і Данбасе, злоўжываючы давер'ем нашых палітычна-бясклопатных таварышоў, сістэматычна вадзілі за нос стаханаўцаў, ставілі ім палкі ў калёсы, штучна стваралі цэлы рад перашкод для іх паспяховай работы і дабіліся, нарэшце, таго, што разладзілі іх работу. Што могуць зрабіць адны толькі стаханаўцы, калі шкодніцкае вядзенне капітальнага будаўніцтва, скажам, у Данбасе прывяло да разрыву паміж падрыхтоўчымі работамі па здабычы вугалю, якія адстаюць ад тэмпаў, і ўсімі іншымі работамі? Ці не ясна, што сам стаханаўскі рух мае патрэбу ў рэальнай дапамозе з нашага боку супроць ўсіх і ўсякіх махінацый шкоднікаў для таго, каб рушыць наперад справу і выканаць сваю вялікую місію? Ці не ясна, што барацьба са шкодніцтвам, барацьба за ліквідацыю шкодніцтва, абузданне шкодніцтва з'яўляецца ўмовай, неабходнай для таго, каб стаханаўскі рух мог разгарнуцца ва ўсю шыр?

Я думаю, што пытанне гэта таксама яснае і не мае патрэбы ў далейшых тлумачэннях.

11) Неабходна разбіць і адкінуць прэч пятую гнілую тэорыю, якая гаворыць аб тым, што ў трацкісцкіх шкоднікаў няма нібыта больш рэзерваў, што яны дабіраюць нібыта свае апошнія кадры.

Гэта няверна, таварышы. Такую тэорыю маглі выдумаць толькі наіўныя людзі. У трацкісцкіх шкоднікаў ёсць свае рэзервы. Яны складаюцца перш за ўсё з астаткаў разбітых эксплататарскіх класаў у СССР. Яны складаюцца з цэлага раду груп і арганізацый за межамі СССР, варожых Совецкаму Саюзу.

Узяць, напрыклад, трацкісцкі контррэволюцыйны IV інтэрнацыянал, які складаецца на дзве трэці з шпіёнаў і дыверсантаў. Чым гэта не рэзерв? Хіба не ясна, што гэты шпіёнскі інтэрнацыянал будзе вылучаць кадры для шпіёнска-шкодніцкай работы трацкістаў?

Або яшчэ, узяць, напрыклад, групу прайдзісвета Шэфло ў Нарвегіі, прытуліўшую ў сябе обер-шпіёна Троцкага і дапамагаўшую яму пакасціць Совецкаму Саюзу. Чым-жа гэта група не рэзерв? Хто можа адмаўляць, што гэта контррэволюцыйная група будзе і надалей аказваць паслугі трацкісцкім шпіёнам і шкоднікам?

Або яшчэ, узяць, напрыклад, другую групу такога-ж прайдзісвета, як Шэфло, групу Суварына ў Францыі. Чым яна не рэзерв? Хіба можна адмаўляць, што гэта група прайдзісветаў таксама будзе дапамагаць трацкістам у іх шпіёнска-шкодніцкай рабоце супроць Совецкага Саюза?

А ўсе гэтыя паны з Германіі, усякія там Рут Фішэры, Маславы, Урбансы, прадаўшыя душу і цела фашыстам,— чым яны не рэзерв для трацкісцкай шпіёнска-шкодніцкай работы?

Або, напрыклад, вядомая арда пісьменнікаў з Амерыкі на чале з вядомым жулікам Істменам, усе гэтыя разбойнікі пяра, якія тым і жывуць, што паклёпнічаюць на рабочы клас СССР, — чым яны не рэзерв для трацкізма?

Не, трэба адкінуць прэч гнілую тэорыю аб тым, што трацкісты дабіраюць нібыта апошнія кадры.

12) Нарэшце, неабходна разбіць і адкінуць прэч яшчэ адну гнілую тэорыю, якая гаворыць аб тым, што так як нас, большэвікоў, многа, а шкоднікаў мала, так як нас, большэвікоў, падтрымліваюць дзесяткі мільёнаў людзей, а трацкісцкіх шкоднікаў толькі адзінкі і дзесяткі, то мы, большэвікі, маглі-б і не звяртаць увагі на нейкую кучку шкоднікаў.

Гэта няверна, таварышы. Гэта больш чым дзіўная тэорыя прыдумана для таго, каб уцешыць некаторых нашых кіруючых таварышоў, якія праваліліся на рабо-

(Працяг на 3-й стар.)

*) У рускім тэксце: «во главу угла».

АБ НЕДАХОПАХ ПАРТЫЙНАЙ РАБОТЫ І МЕРАХ ЛІКВІДАЦЫІ ТРАЦКІСЦКІХ І ІНШЫХ ДВУРУШНІКАЎ

Канец даклада таварыша СТАЛІНА на Пленуме ЦК ВКП(б) 3 сакавіка 1937 г.

не з прычыны іх няўмення змагацца са шкоднікамі, і ўсыпіць іх пільнасць, даць ім спакойна спаць.

Што трацкісцкіх шкоднікаў партмобілізаваліся адзінкі, а большэвікоў дзесяткі мільёнаў. Гэта верна. Але з гэтага зусім не вынікае, што шкоднікі не могуць нанесці нашай справе сур'ёзнай шкоды. Для таго, каб напакасціць і нашкодзіць, для гэтага зусім непатрэбна вялікая колькасць людзей. Каб пабудаваць Днепрабуд, трэба пусціць у ход дзесяткі тысяч рабочых. А каб яго ўзарваць, для гэтага патрэбна можа быць некалькі дзесяткаў чалавек, не больш. Каб выйграць бой у часе вайны, для гэтага можа патрабавацца некалькі карпусоў чырвонаармейцаў. А для таго, каб праваліць гэты выйгрыш на фронце, для гэтага даволі некалькі чалавек шпіёнаў дзе-небудзь у штабе арміі або нават у штабе дывізіі, якія могуць выкрасці аператыўны план і перадаць яго праціўніку. Каб пабудаваць вялікі чыгуначны мост, для гэтага патрабуюцца тысячы людзей. Але каб яго ўзарваць, на гэта даволі ўсяго некалькі чалавек. Такіх прыкладаў можна было-б прывесці дзесяткі і сотні.

Стала быць, нельга ўцяшаць сябе тым, што нас многа, а іх, трацкісцкіх шкоднікаў, мала.

Трэба дабіцца таго, каб іх, трацкісцкіх шкоднікаў, не было зусім у нашых радах.

Так абстаіць справа з пытаннем аб тым, як ліквідаваць недахопы нашай работы, агульныя для ўсіх нашых арганізацый, як гаспадарчых і совецкіх, так і адміністрацыйных і партыйных.

Такавы меры, неабходныя для таго, каб ліквідаваць гэтыя недахопы.

Што датычыць спецыяльна партыйных арганізацый і недахопаў у іх рабоце, то аб мерах ліквідацыі гэтых недахопаў даволі падрабязна гаворыцца ў прадастаўляемым на ваша ўгледжанне праекце рэзалюцыі. Я думаю, таму, што няма неабходнасці многа гаварыць тут аб гэтым баку справы.

Хацелася-б толькі сказаць некалькі слоў па пытанню аб палітычнай падрыхтоўцы і ўдасканаленні нашых партыйных кадраў.

Я думаю, што калі-б мы змаглі, калі-б мы здолелі нашы партыйныя кадры, знізу да верху, падрыхтаваць ідэалагічна і загартаваць іх палітычна такім чынам, каб яны маглі свабодна арыентавацца ва ўнутранай і міжнароднай абстаноўцы, калі-б мы здолелі зрабіць іх зусім зрэлымі ленінцамі, марксістамі, здольнымі вырашаць без сур'ёзных памылак пытанні кіраўніцтва краінай, то мы вырашылі-б гэтым дзевяць дзесятых усіх нашых задач.

Як абстаіць справа з кіруючым складам нашай партыі?

У складзе нашай партыі, калі мець на ўвазе яе кіруючыя слаі, ёсць каля 3—4 тысяч вышэйшых кіраўнікоў. Гэта, я-б сказаў,—генералітэт нашай партыі.

Далей ідуць 30—40 тысяч сярэдніх кіраўнікоў. Гэта наша партыйнае афіцэрства.

Далей ідуць каля 100—150 тысяч ніжэйшага партыйнага каманднага складу. Гэта, так сказаць, наша партыйнае унтэр-афіцэрства.

Узняць ідэалагічны ўзровень і палітычную загартоўку гэтых камандных кадраў, уліць у гэтыя кадры свежыя сілы, якія чакаюць свайго вылучэння, і расшырыць такім чынам склад кіруючых кадраў,—вось задача.

Што патрабуецца для гэтага?

Перш за ўсё неабходна прапанаваць нашым партыйным кіраўнікам, ад сакратароў ячэек да сакратароў абласных і рэспубліканскіх партыйных арганізацый, падабраць сабе на працягу пэўнага перыяда па два чалавекі, па два партыйных работнікі, здольных быць іх сапраўднымі намеснікамі. Могуць сказаць: а дзе іх дастаць, двух намеснікаў на кожнага, у нас няма такіх людзей, няма адпаведных работнікаў. Гэта няверна, таварышы. Людзей здольных, людзей таленавітых у нас дзесяткі тысяч. Трэба толькі іх ведаць і своечасова высоўваць, каб яны не перастойвалі на старым месцы і не пачыналі гніць. Шукайце і знойдзеце.

Далей. Для партыйнага абучэння і перападрыхтоўкі ячэйковых сакратароў трэба стварыць у кожным абласным цэнтры чатырохмесячныя «Партыйныя курсы». На гэтыя курсы трэба накіроўваць сакратароў усіх пярвічных партыйных арганізацый (ячэек), а потым, пасля праходжання курсаў і звароту іх на месца,—іх намеснікаў і найбольш здольных членаў пярвічных партарганізацый.

Далей. Для палітычнай перападрыхтоўкі першых сакратароў раённых арганізацый неабходна стварыць па СССР, скажам, у 10-ці найбольш важных цэнтрах, васьмімесячныя **«Ленінскія курсы»**. На гэтыя курсы трэба накіроўваць першых сакратароў раённых і акруговых партыйных арганізацый, а потым, пасля праходжання курсаў і звароту іх на месца,—іх намеснікаў і найбольш здольных членаў раённых і акруговых арганізацый.

Далей. Для ідэалагічнай перападрыхтоўкі і палітычнага ўдасканалення сакратароў гарадскіх арганізацый неабходна стварыць пры ЦК ВКП(б) шасцімесячныя **«Курсы па гісторыі і палітыцы партыі»**. На гэтыя курсы трэба накіроўваць першых ці другіх сакратароў гарадскіх арганізацый, а потым, пасля праходжання курсаў і звароту іх на месца, — найбольш здольных членаў гарадскіх арганізацый.

Нарэшце, неабходна стварыць пры ЦК ВКП(б) шасцімесячную **«Нараду па пытаннях унутранай і міжнароднай палітыкі»**. Сюды трэба накіроўваць першых сакратароў абласных і краявых арганізацый і цэнтральных камітэтаў нацыянальных комуністычных партый. Гэтыя таварышы павінны даць не адну, а некалькі змен, якія могуць замяніць кіраўнікоў Цэнтральнага Камітэта нашай партыі. Гэта неабходна і гэта павінна быць зроблена.

Я канчаю, таварышы.

Мы пералічылі, такім чынам, асноўныя недахопы нашай работы, як тыя, якія агульны для ўсіх нашых арганізацый, гаспадарчых, адміністратыўных, партыйных, так і тыя, якія ўласцівы толькі спецыяльна партыйным арганізацыям, недахопы, якія скарыстоўваюцца ворагамі рабочага класа для сваёй дыверсійна-шкодніцкай і шпіёнска-тэрарыстычнай работы.

Мы намецілі, далей, асноўныя мерапрыемствы, неабходныя для таго, каб абясшкодзіць і ліквідаваць дыверсійна-шкодніцкія і шпіёнска-тэрарыстычныя вылазкі трацкісцка-фашысцкіх агентаў замежных разведвальных органаў.

Паўстае пытанне, ці можам мы ажыццявіць усе гэтыя мерапрыемствы, ці ёсць у нас для гэтага ўсе неабходныя магчымасці?

Безумоўна, можам. Можам, бо ў нас ёсць у нашым распараджэнні ўсе сродкі, неабходныя для таго, каб ажыццявіць гэтыя мерапрыемствы.

Чаго-ж нехапае ў нас?

Нехапае толькі аднаго: гатоўнасці ліквідаваць сваю ўласную бесклапотнасць, сваю ўласную благадушнасць, сваю ўласную палітычную блізарукасць.

У гэтым загвоздка.

Але няўжо-ж мы не здолеем расправіцца з гэтай смешнай і ідыёцкай хваробай, мы, якія скінулі капіталізм, пабудавалі ў асноўным соцыялізм і ўзнялі вялікі сцяг сусветнага комунізма?

У нас няма падстаў сумнявацца ў тым, што безумоўна расправімся з ёй, калі, вядома, захочам гэтага. Расправімся не проста, а па-большэвіцку, па-сапраўднаму.

І калі мы расправімся з гэтай ідыёцкай хваробай, мы можам сказаць з поўнай упэўненасцю, што нам не страшны ніякія ворагі, ні ўнутраныя, ні замежныя, нам не страшны іх вылазкі, бо мы будзем іх разбіваць у будучым таксама, як разбіваем іх у сучасным, як разбівалі іх у мінулым. **(Апладысменты).**

Справаздачна-выбарчыя сходы пярвічных партыйных арганізацый

НЕ ЛЮБЯЦЬ САМАКРЫТЫКУ

Учора ў спрэчках па справаздачнаму дакладу парткома завода імя Варашылава выступіла 9 чалавек. Выступаўшыя таварышы крытыкавалі работу парткома, сістэму пастаноўкі палітвыхаваўчай работы як у партарганізацыі, так і сярод беспартыйных рабочых. — Тры месяцы я з'яўляюся агітатарам, — гаворыць тав. Брайдо, — але як я праводжу агітацыйную работу ніхто не цікавіцца, для парткома і райкома партыі важны толькі проценты ахопу агітацыяй, а што хаваецца пад гэтымі процантамі іх не цікавіць. Як у першы, так і ў другі дзень спрэчак выступаючыя вельмі рэзка крытыкавалі члена парткома — дырэктара завода тав. Лісоўскага. Выступаўшыя гаварылі аб тым, што хоць Лісоўскі авалодаў тэхнікай, але большэвізмам ён не авалодаў. Ён дапускае непартыйную практыку ў рабоце, грубасць, адміністраванне, заціск самакрытыкі.

Характарыстыка, даная яму выступаўшымі тт., поўнасцю пацвердзілася выступленнем і самога т. Лісоўскага.

Выступленне Лісоўскага паказала, што ён не зразумеў рашэння Пленума ЦК ВКП(б), не зрабіў для сябе практычных вывадаў. Хоць ён фармальна і прызнаваў крытыку, але па сутнасці ад яго прамовы нясло грубым заціскам крытыкі.

Трэба адзначыць, як буйнейшы недахоп, што многія выступаючыя вельмі многа гаварылі аб гаспадарчых непаладках, што з поспехам можна сказаць на вытворчай нарадзе, і зусім недастаткова крытыкавалі пастаноўку ўнутрыпартыйнай работы. Гэты недахоп партыйнай арганізацыі завода патрэбна ўлічыць і далейшыя спрэчкі накіраваць у бок усебаковага абмеркавання стану ўнутрыпартыйнай і палітычнай работы і поўнага ўскрыцця ўсіх недахопаў. Толькі на гэтай аснове партыйная арганізацыя ў стане будзе ажыццявіць задачы, пастаўленыя ў рашэннях Пленума ЦК ВКП(б).

ГУБЛЕР.

„СЯМЕЙНАЯ“ КРЫТЫКА

27 сакавіка пачаўся сход партарганізацыі фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі». Сход праходзіў на нізкім узроўні. Справаздачны даклад сакратара парткома тав. Кавалёва быў несамакрытычны. Сваю работу як сакратара парткома тав. Кавалёў усяляк абыходзіў. І толькі ў канцы даклада ён паспрабаваў мімаходам сябе крытыкнуць. Нясмела, баязліва крытыкаваў тав. Кавалёў работу гаркома партыі.

У першы дзень выступіла 11 чал. Большасць спрэчак, як і даклад, насілі «мірны» характар. Работа парткома, таксама і бюро гаркома партыі, не была падвергнута вострай большэвіцкай крытыцы. Моцна адчуваўся ўплыў даклада на ход спрэчак. Паводзіны самога тав. Кавалёва не маглі не ўплываць таксама на якасць выступленняў. Асобныя крытычныя выступленні па яго адрасу (выступленне тав. Рудоўскага і другіх) ён сустракаў рэплікамі. Не абышлося і без падхалімства. Так, напрыклад, тав. Лядман рашыў узяць пад сваю абарону сакратара парткома, абвяргаючы слабую яго сувязь з комуністамі, хоць аб гэтым правільна гаварылі астатнія таварышы.

Арк. ЗАРУБЕЖНЫ.

ПІСЬМО З ГОМЕЛЯ

«Звязда» ў сваёй заметцы за 26 сакавіка зусім правільна крытыкавала работу схода гомельскага партактыва, у прыватнасці правільна ўказвала, што тав. Галадзед быў недастаткова самакрытычны. Аднак, у гэтай заметцы было няправільна ўказана, што сход выказваў сваё нездавальненне тым, што зацягнуўся даклад.

Тав. Галадзед у сваім заключным слове, замест выпраўлення паказаных у заметцы недахопаў, абрушыўся на гэту заметку і яе аўтара, і тым самым змазаў сутнасць крытыкі, якую давала «Звязда». Тав. Галадзед гэтай заметцы прысвяціў большую частку сваёй заключнай прамовы, гэтым самым тав. Галадзед няправільна арыентаваў нашу гомельскую партарганізацыю ў пытаннях крытыкі і самакрытыкі.

Удзельнікі схода партактыва, члены партарганізацыі завода «Гомсельмаш» ГАЛАМІЕТ, ГАНЧАРЭНКА.

ЯШЧЭ РАЗ АБ ПАРТЫЙНЫМ СХОДЗЕ ЦВК БССР

Тры дні комуністы партыйнай арганізацыі ЦВК БССР абмяркоўваюць справаздачу парткома. У сваіх выступленнях комуністы зусім правільна падверглі жорсткай крытыцы работу парткома.

Стыль работы парткома, гэта—адарванасць ад мас. У такім-жа стылі выхоўваліся члены парткома і нават комуністы; аб гэтым у сваіх выступленнях гаварылі тт. Кароткін, Аленіцкая, Гусіна і інш.

Крытыка і самакрытыка ў арганізацыі была не ў пашане. Насценную газету, якая была падрыхтавана да выпуску, нехта сцягнуў. Партком не паклапаціўся нават расследаваць гэтую справу, а абвінаваціў рэдактара насценнай газеты т. Вальфсона. Або такі факт, калі член партыі тав. Спяпанава прынесла заметку для насценнай газеты, у якой крытыкавала адну супрацоўніцу оргаддзела, член рэдкалегіі т. Зінкевіч, яна-ж член парткома пачала на яе крычаць: «Як ты смееш пісаць, не праверыўшы факты».

Член партыі тав. Стаселька ў спрэчках паказала парочную сістэму работы апарата ЦВК. Оргаддзел і група аддзела кадраў не ведаюць кадры совецкага апарата, райвыканкомаў і сельсоветаў. У пацвярджэнне яна прывяла прыклад, што група кадраў паслала жлобінскаму РВК для запаўнення асабісты лісток на намесніка старшыні райвыканкома, адкуль неўзабаве адказалі, што ў Жлобінскім раёне з 1934 года няма намесніка старшыні.

У прыёмнай ЦВК ляжаць дзесяткі тысяч неразгледжаных заяў працоўных. Комуністы, якія выступалі, адчувалася, не ведаюць, што робіцца ў прыёмнай, бо ні адзін не спыніўся на канкрэтных фактах, бюракратычна бяздушных адносінах да жалабшчыкаў, былі агульныя беспрадметныя разважанні.

Грубасць, чванства, дробнабуржуазная расхлябанасць і беспрынцыпныя групоўкі,—гаворыць т. Механікаў,—маюць месца ў нашым апараце. Некаторыя комуністы лічаць сябе правадырамі, і да комуністаў, якія стаяць ніжэй па чыну, адносяцца груба, зневажаюць іх самымі нахабнымі словамі.

Зусім незадаволенай асталася партарганізацыя выступленнем тав. Ляўкова. Пад яго рэдакцыяй, а таксама пры непасрэдным яго садзейнічанні ў свой час былі выпушчаны шкодныя кніжкі. Але Ляўкоў гэта не ўлічыў, і да дня Парыжскай Комуны і МОПР'а пад яго рэдакцыяй выпушчана яшчэ адна яўна шкодная брашура.

Аб чым гаварыў у сваім выступленні т. Ляўкоў? Аб тым, што прытупленне класавай пільнасці, дабрадушнасці ў яго больш чым ва ўсіх. Клятвы і прызнанне ад яго чуюць на сходах не ўпершыню. А большэвіцкіх спраў няма. Намеснік сакратара Кагановіцкага РК КП(б)Б т. Пятрухін зусім правільна паставіў пытанне перад т. Ляўковым, што не клятвы патрэбны ад большэвіка, а справы. Вось гэтай большэвіцкай якасці Ляўкоў не праявіў.

Самым сур'ёзным недахопам трэба прызнаць, што крытыка і самакрытыка, якая была разгорнута на сходзе, недастаткова ўскрывала недахопы работы РК КП(б)Б, які не кіраваў партыйнай арганізацыяй ЦВК. Не выпадкова комуністы заяўлялі, што яны першы раз бачаць на сваім сходзе прадстаўніка РК КП(б)Б. Інструктар РК КП(б)Б тав. Казлоў прыходзіць у арганізацыю толькі за статыстычнымі весткамі.

Позна вечарам 27 сакавіка закончыліся спрэчкі. У спрэчках выказаліся 29 чалавек. Сёння пачнуцца выбары парткома.

Г. КАПАН.

Беспрынцыпныя сваркі замест большэвіцкай самакрытыкі

Са спазненнем распачаў сваю работу сход партыйнай арганізацыі фабрыкі «Камунарка». І ўсё-ж да гэтага часу не з'явіліся на сход 4 члены партыі і два кандыдаты.

На сходзе здарыўся цікавы інцыдэнт. Член партыі Эпштэйн падае ў прэзідыум запіску наступнага зместу: «Мяне пазбавілі слова». Старшыня прэзідыума тав. Пузанаў растлумачвае партыйнаму сходу, што, моў, прэзідыум палічыў патрэбным перасунуць выступленне Эпштэйн на некалькі кандыдатур ніжэй (прыблізна з 17 чаргі па спісу на 21). Гэта выклікала абурэнне схода, чаму самавольна члены прэзідыума «рэгулююць» выступленні комуністаў. Пузанаў апраўдвае свой учынак тым, што яны палічылі патрэбным даць выступаць членам і кандыдатам партыі, якія мала выступаюць на партыйных сходах. Гэту прапанову падтрымаў сакратар парткома Рабкін і прадстаўнік Сталінскага райкома тав. Дзяткова, якая заявіла, што тут няма ніякага парушэння ўказанняў партыі. Безумоўна, што некалькі падобных выступленняў схілілі сход на зацвярджэнне няправільнага ўчынку прэзідыума. Такім, з дазволу сказаць, «рашэннем» пазбавілі выступленняў тт. Барка, Пташніка, Асташынскага.

Трэці дзень партыйнага схода паказаў, што крытыка і самакрытыка асталася яшчэ на нізкім узроўні. Наадварот, рад выступленняў комуністаў насілі дзялянкі напрамак. Так, дырэктар фабрыкі Любін замест большэвіцкага выпраўлення ўсіх недахопаў, якія яму былі ўказаны ў выступленнях раду членаў і кандыдатаў партыі, стаў на шлях беспрынцыпнай склокі і абывацельшчыны. «Прызнаючы правільнасць крытыкі», ён імкнуўся зваліць віну прарываў у рабоце партыйнай арганізацыі і фабрыкі толькі на сакратара парткома Рабкіна і на райком партыі.

На сходзе выявілася ўся гніль, сваркі, няўжыўчывасць паміж сакратаром парткома Рабкіным і дырэктарам фабрыкі Любіным. А гэты факт тав. Рабкін старанна замазаў у сваёй справаздачы. Бясспрэчна, што беспрынцыпная барацьба «начальнікаў» аслабляла работу партыйнай арганізацыі, калі ўлічыць тое, што ў Любіна ёсць уласныя абаронцы сярод членаў і кандыдатаў партыі.

Любін не расказаў аб шкодніцкай дзейнасці класавых ворагаў, што выклікае частыя аварыі на фабрыцы. А гэтага чакалі ўсе комуністы.

Любін баіцца большэвіцкай самакрытыкі, ператварыўся ў бюракрата, агарадзіўся ад мас і таму ён не адважваецца ва ўвесь голас заявіць аб сваіх уласных недахопах, якія рэзка крытыкаваліся комуністамі на партыйным сходзе.

З крытыкай работы парткома выступалі Фрыдман і іншыя комуністы, якія расказвалі аб дрэннай выхаваўчай рабоце сярод членаў і кандыдатаў партыі, аб адсутнасці работы са спачуваючымі. Толькі гэтым,— гаворыць Фрыдман,—можна вытлумачыць пасіўнасць асобных членаў партыі. У гэтым віноўныя партком і партыйная арганізацыя, якія не навучыліся выхоўваць людзей.

Я яшчэ ніколі не бачыла сакратара гаркома Рыськіна, Халасевіча. — гаварыла Музычэнка.

Усяго на сходзе выступіла 35 членаў і кандыдатаў партыі. На гэтым спрэчкі спыніліся. Рад таварышоў па-большэвіцку крытыкавалі недахопы ў рабоце парткома. Аднак сход партыйнай арганізацыі паказаў, што самакрытыка яшчэ не стала сродкам большэвіцкага выхавання кожнага комуніста.

М. АСТАПЕНКА.

УСЕБЕЛАРУСКАЯ РАДЫЁ-ПЕРАКЛІЧКА АБ ХОДЗЕ ПАДРЫХТОЎКІ ДА СЯЎБЫ

Учора ЦК КП(б)Б і Соўнарком БССР правялі ўсебеларускую радыёпераклічку па пытанню аб ходзе падрыхтоўкі да веснавой сяўбы.

Да мікрафона былі выкліканы сакратары акругкома КП(б)Б і старшыні акрвыканкомаў, сакратары РК і старшыні РВК, дырэктары МТС і загадчыкі райземаддзелаў.

Радыёпераклічка паказала, што падрыхтоўка да выхаду ў поле праходзіць вельмі нездавальняюча. Напрыклад, па Полацкай акрузе, як паведаміў старшыня АВК тав. Свірыдаў, не закончана засыпка насення. Засыпана ўсяго па зернавых культурах на 88 проц., па бабовых—на 62 проц. і канюшыны—80 проц. Ачышчана зярна—на 89,9 проц.

Яшчэ горш абстаіць справа з міжкалгасным абменам. Абменена гатунковага насення толькі на 19,7 проц. На пытанне, калі-ж усё-такі акруга будзе гатова да выхаду ў поле, тав. Свірыдаў не мог дакладна адказаць.

Не было чым пахваліцца сакратару Мсціслаўскага РК КП(б)Б тав. Штэйнгарту і старшыні РВК тав. Раю. Па раёну засыпана насення толькі на 84 проц., план міжкалгаснага абмену праведзен на 54 проц. Вывезена на поле гною 20 проц. і торфу 18 проц. Далёка не закончана яшчэ заключэнне дагавораў МТС з калгасамі.

Такое-ж становішча і па Перахаўскаму раёну. Асабліва дрэнна абстаіць тут справа з вывазкай гною на поле, вывезена ўсяго 7,5 проц. Дрэнна ідзе падрыхтоўка і па астатніх раёнах.

Другі сакратар Мазырскага акругкома КП(б)Б тав. Раманенка не мог нават адказаць, якая ідзе падрыхтоўка да сяўбы па калгасах Мазыршчыны.

Задача ўсіх акруговых і раённых партыйных і совецкіх арганізацый прыняць усе меры да таго, каб забяспечыць пасяховае правядзенне веснавой пасеўнай кампаніі. Шырока разгортваючы партыйна-масавую работу, партыйныя арганізацыі павінны забяспечыць палітычнае кіраўніцтва сяўбой.

С. СЯМАШКА.

Аб зацвярджэнні тав. Крэсцінскага Н. Н. намеснікам народнага камісара юстыцыі СССР

Пастанова Прэзідыума Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР.

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР **пастанаўляе:**

Зацвердзіць тав. **Крэсцінскага** Нікалая Нікалаевіча намеснікам народнага камісара юстыцыі СССР, вызваліўшы яго ад абавязкаў намесніка народнага камісара па замежных справах.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР Г. ПЕТРОЎСКІ.
Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР І. АКУЛАЎ.

Масква, Крэмль.
28 сакавіка 1937 г.

У СОЎНАРКОМЕ СССР

ВОДПУСК КРЭДЫТАЎ КАЛГАСАМ НА МІНЕРАЛЬНЫЯ УГНАЕННІ

Совет Народных Камісараў СССР **пастанавіў** рабіць у далейшым продаж калгасам мінеральных угнаенняў на наступных ільготных умовах:

а) пры продажы калгасам мінеральных угнаенняў пад буракі, лён, каноплі, махорку, гародніну і іншыя тэхнічныя культуры, апрача бавоўны, калгасы ўплачваюць 20 проц. кошту ўгнаенняў з уласных сродкаў, на астатнюю частку кошту мінеральных угнаенняў атрымліваюць крэдыт з умовай звароту: 50 проц. атрыманага крэдыта пасля рэалізацыі ўраджаю бягучага года і 50 проц.—пасля рэалізацыі ўраджаю наступнага года;

б) пры продажы калгасам мінеральных угнаенняў пад зярно і травы калгасы ўплачваюць 10 проц. кошту ўгнаенняў з уласных сродкаў, на астатнюю-ж частку кошту мінеральных угнаенняў атрымліваюць крэдыт з умовай звароту: 40 проц. атрыманага крэдыта пасля рэалізацыі ўраджаю бягучага года і 60 проц.—пасля рэалізацыі ўраджаю наступнага года;

в) пры продажы калгасам мінеральных угнаенняў пад пладовыя насаджэнні калгасы ўплачваюць 15 проц. кошту ўгнаенняў з уласных сродкаў, на астатнюю частку кошту мінеральных угнаенняў атрымліваюць крэдыт з умовай звароту: 45 проц. атрыманага крэдыта пасля рэалізацыі ўраджаю бягучага года і 55 проц. пасля рэалізацыі ўраджаю наступнага года.

Калгасы ўплачваюць за карыстанне крэдытам 3 проц. па частцы крэдыта, якая пагашаецца калгасамі з бягучага ўраджаю, і 4 проц. па частцы крэдыта, пагашаемай з ураджаю наступнага года. Усё крэдытаванне мінеральных угнаенняў, як доўгатэрміновае, так і кароткатэрміновае, ускладаецца на Сельгасбанк з 1 мая 1937 г.

Прадугледжаны планам Сельгасбанка і Дзяржбанка на першае паўгоддзе крэдыт на мінеральныя ўгнаенні ў размеры 96 млн. руб. Наркомзем і Сельгасбанк абавязаны неадкладна накіраваць у адпаведныя краі, вобласці і рэспублікі.

Першая франка-совецкая медыцынская канферэнцыя

Ва Ўсесаюзным інстытуце эксперыментальнай медыцыны імя Горкага ў Маскве адбылася першая франка-совецкая канферэнцыя мікрабіёлагаў і хірургаў. Канферэнцыя была прысвечана пытанням барацьбы са сталбняком. Даклады зрабілі французскі хірург Марсель Ліежуа, прафесары Здрадоўскі, Панамароў і інш. З кароткім паведамленнем выступіў заслужаны дзеяч навукі праф. Н. Н. Бурдэнка.

Наступныя сумесныя канферэнцыі французскіх і совецкіх вучоных адбудуцца 29 сакавіка. (БЕЛТА).

НА СХОДЗЕ СОВЕЦКІХ ПІСЬМЕННІКАЎ

З далейшага разгортвання спрэчак усё больш і больш становіцца яскравым сістэма дрэннага кіраўніцтва праўлення саюза работай совецкіх пісьменнікаў. З выступленняў учора на сходзе высветлілася, што польскай і літоўскай секцыямі праўленне зусім не кіравала.

Выступіўшы на вячэрнім пасяджэнні тав. Ткачэвіч (ЦК КП(б)Б) рэзка крытыкаваў групаўшчыну, адсутнасць сапраўднага дэмакратызма, боязнь самакрытыкі, благадушную бесклапотнасць, якія маюць месца ў Саюзе совецкіх пісьменнікаў. Але там, дзе ішла справа аб самакрытыцы т. Ткачэвіча, ён «дыпламатычна» яе абыходзіў.

Гэта-ж атрымалася і з М. Лыньковым, які выступіў таксама не дрэнна, але, заклікаючы «не абыходзіць вострых вуглоў», ён сам абышоў іх, калі гаварыў аб сваіх памылках.

Са спрэчак высвятляецца, што ў саюзе моцна працвітала падхалімства. Ворагі рабілі гэта з мэтай усыплення пільнасці кіраўнікоў. Аднак гавораць на сходзе аб гэтым метадзе барацьбы класавага ворага яшчэ мала і не канкрэтна.

Рад выступаючых (Глебка, Аксельрод, Шарахоўскі) паставілі на сходзе некаторыя творчыя пытанні.

Трэба адзначыць, што дысцыпліна ў саюзе дрэнная. На дзённым пасяджэнні схода не было ўчора нават паловы членаў саюза, але старшынствуючы т. Галавач усё-ж палічыў неабходным работу праводзіць. Па сутнасці гэта—парушэнне дэмакратыі, захоўваць якую абавязак і совецкіх пісьменнікаў.

ГВАДАЛАХАРА

Як прыгожа і як люба
Ты гучыш, Гвадалахара!
Тут зламаў драпежнік зубы,
Абісінскі кат-пачвара.

Сярод грому бітваў, дыму
На палях Гвадалахары
Ці пачуў ты, Каін з Рыма,
Засцярогу свае кары?

Гэты — першы знак пагрозы
Вам, вайны сляпым прывідам,
За пакуты, кроў і слёзы,
Што праліты пад Мадрыдам.

ЯКУБ КОЛАС.

Як не трэба інфармаваць

Выключна вялікае значэнне мае своечасовая, чоткая, праўдзівая інфармацыя аб тым, як ідуць справаздачна-выбарчыя партыйныя сходы. На аснове гэтых матэрыялаў можна своечасова папярэдзіць рад недахопаў, якія могуць быць дапушчаны мясцовымі партыйнымі арганізацыямі, лепш, па-большэвіцку арганізаваць правядзенне справаздачна-выбарчых сходаў на высокім ідэйна-палітычным узроўні.

На жаль, не ўсе раённыя камітэты партыі сур'ёзна ўдумаліся ў гэту справу. З палага раду раёнаў (Кіраўскі, Мсціслаўскі) паступаюць інфармацыі недастаткова канкрэтнага зместу, але першынства ў гэтай справе астаецца за Мсціслаўскім РК КП(б)Б.

Прывядзем факты. У інфармацыйнай зводцы на 25 сакавіка гаворыцца: «У спрэчках выступіла 12 членаў партыі з шырокай крытыкай парткома, указаны канкрэтныя недахопы ў яго рабоце».

Паспрабуйце на аснове такой інфармацыі меркаваць, ці была крытыка сапраўды большэвіцкай, дзейснай, з указаннем канкрэтных асоб, фактаў і т. п., або яна вялася па старынцы «вокруг и около».

Возьмем наступны пункт зводкі. У ім гаворыцца: «...указвалася на адсутнасць крытыкі і самакрытыкі ў партарганізацыі, наяўнасць сямейственасці ў вырашэнні раду прынцыповых пытанняў». Гаворачы аб адсутнасці крытыкі і самакрытыкі, правільна гаварылі аб прычынах адсутнасці крытыкі. Чаму ў інфармацыйнай зводцы аб гэтых прычынах не напісаць? Калі-ж аб прычынах не гаварылі, то значыць гутарка аб адсутнасці крытыкі была гутаркай наогул, а не сапраўды большэвіцкім выкрыццём недахопаў. РК на гэта не рэагаваў. Тое-ж трэба сказаць і аб сямейственасці. Хто-ж гэтыя носьбіты, дзе яны, у чым гэта выявілася? Што і чаму перашкаджала гэтым людзям вырашаць пытанне не па-сямейственаму, а сур'ёзна, па большэвіцку?

З інфармацыі атрымліваецца, што райкомаўская партарганізацыя (адна з вялікіх у раёне) змагла выявіць у рабоце РК КП(б)Б недахопы, якія выразіліся ў тым, што РК не адчытваўся і што ў склад пленума ЦК і бюро РК каапатаваліся новыя члены.

Наўрад ці абмежаваліся комуністы ўказаннем толькі гэтых недахопаў. Хутчэй за ўсё недахопаў ускрыта было значна больш. Калі-ж гэта сапраўды так, то тады трэба прызнаць, што справаздачна-выбарчы партыйны сход крытыкаваў далёка нездавальняюча і РК КП(б)Б гэта патрэбна ўлічыць пры правядзенні другіх справаздачна-выбарчых партыйных сходаў. З такім-жа поспехам можна было-б прыводзіць усе астатнія пункты інфармацыйнай зводкі Мсціслаўскага РК КП(б)Б, але думаю, што і гэтага дастаткова, каб сказаць: — так складаць зводкі нельга.

САЛАМАХА.

Ліквідаваць адставанне ў падрыхтоўцы да сяўбы

ПОЎНАСЦЮ ВЫВЕЗЦІ МІНЕРАЛЬНАЕ ЎГНАЕННЕ

Да веснавой сяўбы ў калгасы і соўгасы БССР завозіцца 88.460 тон рознага мінеральнага ўгнаення. Да 20 сакавіка на адрасы соўгасаў і складаў «Сельгасснабжэння» для калгасаў прыбыла ўжо 72.327 тон.

Партыя і ўрад аказваюць гэтым вялікую дапамогу калгасам у паднящці ўраджайнасці сацыялістычных палёў. Для выкупу ўгнаенняў кожны год дзяржавай адпускаюцца вялікія крэдыты.

Не гледзячы на гэта, у асобных раёнах БССР яўна ігнаруюць мінеральнае ўгнаенне. «Звязда» ўжо не раз сігналізавала аб тым, што ў Лепельскім, Клічаўскім і іншых раёнах зямельныя аддзелы і машынатрактарныя станцыі не забяспечваюць своечасовую вывазку мінеральнага ўгнаення ў калгасы, стаяць у баку ад барацьбы за высокі ўраджай.

Становішча, аднак, дагэтуль не палепшылася. Вось той-жа Лепельскі раён. На станцыі ляжыць 980,3 тоны рознага ўгнаення. З пяцідзёнкі ў пяцідзёнку, а месяца ў месяц вывазка зрываецца. З 15 па 20 сакавіка калгасы Лепельскай МТС вывезлі ўсяго 4 тоны. Не лепш праходзіць вывазка і калгасамі Ушацкай МТС, якімі ў чацвертай пяцідзёнцы сакавіка ўзята са станцыі Лепель усяго 15.6 тоны мінеральных угнаенняў.

Праз некалькі дзён чакаецца прыбыццё яшчэ звыш 600 тон калійнай солі, сільвініта і інш. Склады на станцыі Лепель перапоўнены, і ёсць пагроза, што гэта каштоўнае ўгнаенне будуць вымушаны выгружаць пад адкос. Аднак раённыя і акруговыя зямельныя арганізацыі асабліва не турбуюцца. Ніякіх мер не прынята, каб калгасы ў бліжэйшыя дні поўнасцю забралі ўгнаенне.

На станцыі Несята Клічаўскага раёна пад адкрытым небам ляжыць 281,5 тоны каштоўнейшага мінеральнага ўгнаення. Ідуць дажджы, і ўгнаенне псуецца, траціць сваю вартасць. Вывазка калгасамі Клічаўскага раёна таксама не арганізавана.

Клічаўскі райзямаддзел замест мабілізацыі калгасаў на вывазку ўгнаення займаецца яўным очкаўціраіцельствам. 28 лютага загадчык райзямаддзела Сінкевіч дае ў Наркомзем БССР тэлеграму аб тым, што за апошнюю пяцідзёнку лютага вывезена калгасамі 152 тоны ўгнаення. На самой-жа справе з 25 лютага па 1 сакавіка калгасы не вывезлі ні аднай тоны. І зараз угнаенне ляжыць пад адкосам, гіне пад дажджом.

Такое-ж становішча на станцыі Уза, дзе на двары гіне ўгнаенне ў колькасці 199,5 тоны, на станцыі Васілевічы 155 тон, Сосны—96,8 тоны, Халоднікі — 140,3 тоны. Міханавічы — 117,5 тоны і т. д. Зямельныя аддзелы, МТС і выканаўчыя камітэты Чашнік, Клімавіч, Даманавіч, Бабруйска, Рэчыцы, Уваравіч, Будакашалева і іншых раёнаў канкрэтную барацьбу за ўраджай падмянілі парадна́й шуміхай. Гэта па іх віне ўгнаенне ляжыць на станцыях пад адкрытым небам, трапіць сваю каштоўнасць.

Многія раёны зусім спынілі вывазку мінеральнага ўгнаення. У Петрыкаўскім раёне калгасы выйшлі на поле, а на станцыі Муляраўка ляжыць не вывезенай 101 тона ўгнаення. За апошнія пяць дзён адсюль вывезена толькі... адна тона. Калгасы Ельскага, Лельчыцкага і Нараўлянскага раёнаў павінны вывезці 286 тон, аднак тут таксама вывазка спынілася.

На 20 сакавіка па БССР яшчэ не вывезена звыш 8.000 тон мінеральнага ўгнаення, з якіх 1.117,1 тоны ляжыць пад адкрытым небам.

Зямельныя аддзелы і МТС БССР усё яшчэ астаюцца пасіўнымі назіральнікамі, а не арганізатарамі поўнай вывазкі мінеральнага ўгнаення ў калгасы.

А. ЛОСЬ.
Е. ФІЛІМОНАВА.

БЕСТУРБОТНАСЦЬ ЗАМЕСТ КІРАЎНІЦТВА

Да чаго даводзіць бестурботнасць некаторых раённых арганізацый да барацьбы за ўраджай будучага года можа паслужыць прыкладам Лепельскі раён.

Сяўба не за гарамі, а ў Лепелі важнейшыя агратэхнічныя мерапрыемствы нават і не думалі праводзіць. Дагэтуль яшчэ не закончана засыпка насення. Засыпанае насенне ачышчана ўсяго на 56,5 проц. На палі вывезена ўсяго 23 проц. гною і 16 проц. торфу. Тысячы тон мінеральных угнаенняў ляжаць на складах чыгункі, часткова пад адкрытым небам, трацячы сваю якасць.

Унутрыкалгасны гатункаабмен выкапан лезь на 7 проц. Толькі 36 проц. калгасаў склалі вытворчыя планы.

Адной з асноўных прычын дрэннай падрыхтоўкі да сяўбы з'яўляецца адарванасць раённага кіраўніцтва ад калгасаў, ігнараванне сігналаў калгаснай масы.

Калгаснікі з арцелі «Комунар», Несенскага сельсовета даўно сігналізавалі раённым арганізацыям аб тым, што старшыня калгаса Шатыронак парушае сталінскі статут і зусім не клапоціцца аб падрыхтоўцы калгаса да вясны. Калгаснікі пісалі, што ў арцелі не ўсё добра з цяглавай сілай, што на канюшні арудуюць прайдзісветы і школьнікі, якія раскрадаюць кармы і мораць коней голадам. Калгаснікі прасілі дапамогі. Але ніхто з раённых кіруючых работнікаў не палічыў патрэбным выехаць ў калгас. Іх прыкладу следвалі і аграномы, якія больш часу сядзяць ў канцылярыях, чым бываюць на вытворчасці.

У раёне вельмі слаба праводзіцца масава-растлумачальная і выхаваўчая работа сярод калгаснікаў. Гэта безумоўна адбіваецца на ходзе падрыхтоўкі да вясны

І. Б.

У БАБРУЙШЧЫНЕ НЕ ГАТОВЫ ДА СЯЎБЫ

(Агляд пісем калгаснікаў)

Суровае папярэджанне паўднёвым рэспублікам і абласцям у поўнай меры адносіцца да раёнаў Савецкай Беларусі, якія яшчэ па-баявому не падрыхтаваліся да веснавой сяўбы. Узяць, напрыклад, Бабруйскі раён. У вясну мінулага года калгаснікі Бабруйшчыны былі перадавымі ў рэспубліцы, з поспехам правялі палявыя работы, паказаўшы ўзоры барацьбы за высокі сталінскі ўраджай. Сёлета-ж у раёне на гэтым самазаспакоіліся, пусціўшы падрыхтоўку да веснавой сяўбы на самацёк.

Аб гэтым з усёй відавочнасцю сведчаць сігналы з асобных калгасаў раёна. Калгаснік сельскагаспадарчай арцелі «Чырвоны Кастрычнік» Бражскага сельсовета т. Болбас С. Я. паведамляе, што тут падрыхтоўка да сяўбы пад пагрозай зрыву. Яшчэ да апошняга часу калгас не забяспечыў сябе насеннем. Поўнасцю засыпана толькі яравое жыта, ячмень і авёс. Тэхнічных і бабовых культур нехапае. Засыпанае насенне не ачышчана.

Сельскагаспадарчы інвентар таксама не адрамантаван; дрэнна захоўваецца і паржавеў. Брыгадзіры і старшыня калгаса глядзяць на гэта скрозь пальцы. Калгаснікі на агульным сходзе пастанавілі арганізаваць вывазку гною, збор мясцовых угнаенняў, падрыхтаваць каня. Але гэта пастанова асталася нявыкананай.

Бабруйскі райзямаддзел, піша аўтар, добра ведае аб становішчы ў калгасе, але ніхто з работнікаў сюды не заязджае. Аграномы мінаюць калгас, які адстае, ухіляюцца ад дапамогі.

Дрэннае кіраўніцтва райзямаддзела адбіваецца на рабоце многіх калгасаў. На нарадзе ў райзямаддзеле, як паведамляюць тт. М. Пухальскі і Іван Мельнічонак, за параднай шуміхай былі ўтоены недахопы калгасаў Кавалёўскага сельсовета. Старшыня сельсовета Рымбург заяўляў, што калгасы гатовы да сяўбы, а на самой справе становішча зусім адваротнае.

Адзін з адстаючых—калгас «13-годдзе Кастрычніка» Кавалёўскага сельсовета—зусім не пачынаў падрыхтоўкі да веснавых работ. Інвентар яшчэ не адрамантаваны, коні ніжэй сярэдняй укормленасці. Торфу вывезена ўсяго 65 тон. Такое-ж становішча ў калгасах «Прагрэс» № 2 і «VII З'езд Советаў» і інш. А старшыня сельсовета Рымбург, замест кіраўніцтва калгаснай вытворчасцю, займаецца очкаўціраіцельствам, якое пакрываецца райзямаддзелам.

Аналагічныя факты перадаюць у сваіх пісьмах калгаснікі з сельскагаспадарчай арцелі «XVI партз'езд», «Чырвоны Кастрычнік» Брожскага сельсовета, «Шлях Леніна» Варатынскага сельсовета. Тав. Зайцаў піша, што ў калгасе «Шлях Леніна» да гэтага нічога не зроблена, каб сустрэць вясну ў баявой гатоўнасці. Калгас яшчэ не засыпаў і поўнасцю не ачысціў насенне, не адрамантаваў інвентар.

Усе гэтыя сігналы яшчэ раз сведчаць аб тым, што Бабруйскі райзямаддзел і райвыканком не павярнуліся як след тварам да калгасаў, пусцілі работу па падрыхтоўцы да сяўбы на самацёк. Штодзённае і непасрэднае кіраўніцтва калгасамі падмянілі параднай шуміхай, захапляючыся неіснуючымі поспехамі.

ЗА 35 ЦЭНТНЕРАЎ ПШАНІЦЫ З ГЕКТАРА

У калгасе «13-годдзе Кастрычніка» Рагачоўскага раёна звеннявы першай брыгады Аксінушкін Кузьма ўзяў абавязацельства атрымаць у 1937 годзе 35 цэнтнераў пшаніцы з гектара.

Звяно адабрала лепшае гатунковае насенне пад назвай «лютесценс 1862», усхожасць якога—99.5 проц. і чыстата—99,2 проц. Насенне добра захоўваецца.

Яшчэ задоўга да пачатку вясны выпрацаваны аграправілы па правядзенню яравізацыі і пратручвання. Звяно правядзе сяўбу пшаніцы выключна пратручаным і яравізаваным насеннем. Сяўба будзе праведзена па зяблі́ву, якое ўзаралі ранняй восенню, глыбінёй у 18 сантыметраў. Папярэднікі—бульбянішча. Вясной правядуць ранняе баранаванне для таго, каб затрымаць вільгаць, пераворванне і ўгнаенне глебы з разліку 150 цэнтн. торфу і 150 цэнтнераў гною на гектар. Апрача таго, уносіцца адзін цэнтнер азотных угнаенняў, адзін цэнтнер суперфасфату, 1,5 цэнтнера калійнай солі. Падкормка фекаліем будзе праведзена два разы перад калашэннем і ў часе цвіцення. Загатоўлена 8 цэнтнераў курынага памёту і 15 цэнтн. попелу. Усё ўгнаенне знаходзіцца ў сухім месцы.

Асаблівую ўвагу звеннявы Аксінушкін звярнуў на пасеў пшаніцы шахматным радкам. Намечана правесці праполку не менш двух разоў і засеяць абаронную паласу шырынёй не менш 2—3 метры. Сеялка, якой будзе высявацца пшаніца, адрэгулявана. Норма высеву—1,8 цэнтнера на гектар, глыбіня задзелкі насення—4,5 сантыметра.

Усё звяно ўпэўнена, што ўзятае абавязацельства атрымаць 35 цэнтнераў пшаніцы з гектара будзе выканана.

Аграном І. АГНЁЎ.

Весткі з палёў

ПЕТРЫКАЎ, 28 сакавіка. (БЕЛТА). Усе апошнія дні ў раёне цёплае сонечнае надвор'е. Тэмпература днём дасягае 16 градусаў, а ноччу — 10 градусаў цеплыні. Прыляцелі буслы, жураўлі і дзікія качкі. Каля Прыпяці пачала зелянець вярба. У лесе цвітуць пралескі.

Многія калгасы раёна распачалі палявыя работы. Калгас «Чырвоная Перадрэйка» падрыхтаваў 16 гектараў глебы пад лён і пасеяў 6 гектараў аўса. Распачалі сяўбу аўса і яравога жыта калгасы Асавецкага сельсовета.

Петрыкаўская МТС падрыхтавала новы атрад трактарыстаў: 43 чалавекі скончылі 4-месячныя курсы.

***

КАПАТКЕВІЧЫ, 28 сакавіка. (БЕЛТА). Рад калгасаў раёна праводзяць палявыя работы. У калгасе імя Галадзеда забаранавана 35 гектараў азімых. Калгас імя Фрунзе пасеяў 12 гектараў канюшыны.

ІТАЛЬЯНСКАЯ „ХУТКАЯ ДАПАМОГА“

Англійскі ўрад атрымаў адказ Італіі на запытанне аб высадцы ў Кадыксе 5 сакавіка італьянскіх войск. У адказе гаворыцца, што ў Іспанію былі дастаўлены толькі ўрачы і медыкаменты.

Малюнак Я. Кашкеля.

УРАДАВЫ КРЫЗІС У КАТАЛОНІІ

БАРСЕЛОНА (галоўны горад каталонскай аўтаномнай вобласці), 27 сакавіка. (БЕЛТА). Учора каталонскі ўрад прыняў рашэнне выйсці ў адстаўку. Як паведамляе агенцтва Фабра, галава Каталоніі Кампаніс уручыў прадстаўнікам друку заяву па поваду ўрадавага крызіса ў Каталоніі. У заяве гаворыцца:

«З дапамогай прафсаюзных арганізацый і антыфашысцкіх партый мы палепшылі і ўмацавалі сацыяльныя асновы новага парадку, новай эканомікі і здзейснасць сродкаў вайны. Аднак, трэба паскорыць тэмпы, бо ва ўмовах запягнуўшайся вайны трэба хутка прымаць добра абдуманыя рашэнні пад кіраўніцтвам адзінага адказнага ўрада, аўтарытэт якога асноваи на народных і дэмакратычных арганізацыях, якія прадстаўляюць большасць у Каталоніі. У сучасны момант,—падкрэсліваецца ў заяве, — не трацячы ні мінуты, неабходна забяспечыць поспех нашага руху і знішчыць блытаніну. Трэба выканаць праграму, высунутую грамадскай думкай, і даць гарантыю на будучае».

Кампаніс адзначыў, што правядзенне ў жыццё ўрадавых мерапрыемстваў натыкалася на перашкоды. «Цяпер, — заяўляе ён,—перад тварам новага крызіса, неабходна, каб усе групоўкі перш за ўсё імкнуліся да перамогі ў барацьбе з мяцежнікамі. Новы ўрад павінен карыстацца поўным давер'ем палітычных арганізацый. Гэта неабходная прадпасылка для фармавання ўрада пад маім кіраўніцтвам».

Вобыск у памяшканнях французскіх фашысцкіх арганізацый

ПАРЫЖ, 27 сакавіка. (Інф. «Праўды»). Па распараджэнню судовых улад учора быў зроблен вобыск у памяшканні «камітэта антысовецкіх таварыстваў», а таксама ў адным з мясцовых аддзяленняў фашысцкай партыі Дорыо.

Падставай для вобыску паслужыў той факт, што многія члены распушчаных фашысцкіх ліг, калектыўна ўступілі ў гэтыя арганізацыі. Паліцыя ўзяла с сабой шматлікія дакументы.

ІТАЛА-ЮГАСЛАЎСКІ ДАГАВОР

ВЕНА (сталіца Аўстрыі), 28 сакавіка. (БЕЛТА). Учора італьянскі міністр замежных спраў Чыано і югаслаўскі прэм'ер Стаядзінові́ч ратыфікавалі італаюгаслаўскі палітычны і эканамічны дагавор. У тэксце дагавору італьянскі кароль імянуецца таксама «імператарам Абісініі». Тым самым югаслаўскі ўрад прызнаў анексію Абісініі Італіяй.

ПАРЫЖ, 27 сакавіка. (БЕЛТА). Белградскі карэспандэнт агенцтва Гавас паведамляе, што ўчора ў Белградзе (сталіцы Югаславіі) адбыліся дэманстрацыі супроць італьянскага фашызма.

У часе дэманстрацыі былі выбіты вокны ў адным магазіне, упрыгожаным італьянскім сцягам. Паліцыя рассеяла дэманстрантаў і зрабіла рад арыштаў. Перадаюць таксама, што гэтымі днямі паліцыяй зроблен рад «папярэдніх» арыштаў у Белградзе і ў Заграбе.

* * *

«Правда» ў артыкуле «Перемирье на Адриатическом море», прысвечаным дагавору паміж Югаславіяй і Італіяй, адзначае, што вайна ў Абісініі, абвастрэнне італа-англійскіх адносін, узмацненне барацьбы за панаванне на Міжземным моры паставілі перад Італіяй пытанне аб забеспячэнні нейтралітэта Югаславіі ў выпадку «вялікай вайны».

Шляхам збліжэння з Югаславіяй, шляхам адмаўлення ад дамаганняў на Далмацыю (Заходняя частка Югаславіі) ад ператварэння Адрыятычнага мора (мора, якое амывае берагі Італіі і Югаславіі) ў закрыты басейн, Італія імкнецца ўбіць клін паміж краінамі Малай і Балканскай Антант і тым самым падарваць сістэму бяспечнасці Францыі ў гэтым кутку Еўропы. Італа-югаслаўскае перамір'е на Адрыятычным моры служыць агрэсіўным мэтам фашысцкіх дзяржаў. Дагавор, заключаны ў Белградзе (сталіца Югаславіі) не мае нічога агульнага з задачамі забеспячэння калектыўнай бяспечнасці.

Недарма орган сацыялістычнай партыі Францыі «Попюлер» піша: «Мэта Мусаліні ясная і палітыка яго відавочная. Ён праводзіць у Белградзе наступленне, якое ён пачаў у Абісініі і прадаўжае ў Іспаніі».

Бліскучы поспех совецкіх скрыпачоў на міжнародным конкурсе ў Бруселі

БРУСЕЛЬ (сталіца Бельгіі), 27 сакавіка. (БЕЛТА). Рэзультаты другога тура міжнароднага конкурса скрыпачоў імя Ізаі сведчаць аб бліскучым поспеху совецкіх скрыпачоў. Усе пяць совецкіх скрыпачоў дапушчаны да ўдзелу ў фінале. Апрача совецкіх скрыпачоў, да фіналу дапушчаны толькі 7 чалавек. Выступленні совецкіх скрыпачоў адбудуцца 30, 31 сакавіка і 1 красавіка.

Апошнія выступленні Бусі Гольдштэйна і Марыны Казалупавай мелі велізарны поспех.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

ЦЭНТРАЛЬНЫ ФРОНТ

Пасля разгрому італьянскага экспедыцыйнага корпуса на гвадалахарскім фронце наступіла некаторае зацішша. Абодва бакі рыхтуюцца да новых рашучых дзеянняў. Войскі інтэрвентаў, спыніўшы адступленне, перагрупоўваюць свае сілы пры падтрымцы падвезеных германскіх частей.

25 сакавіка войскі інтэрвентаў і мяцежнікаў імкнуліся перайсці ў наступленне. Энергічным сустрэчным ударам рэспубліканцаў яны адкінуты, рэспубліканцы занялі рад пазіцый праціўніка. Войскі інтэрвентаў панеслі вялікія страты.

Зараз аперацыі ўрадавых войск развіваюцца ў напрамку на Эспіноса дэ-Энарэс (у 40 кіламетрах на паўднёвы ўсход ад Сігуэнсы).

На арагонскай дарозе рэспубліканскія часці прасунуліся наперад, пакінуўшы ззаду горад Рэналес (пункт у 15 кіламетрах на паўднёвы ўсход ад Сігуэнсы). Гэты горад мае значэнне ў арганізацыі снабжэння мяцежнікаў.

***

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 27 сакавіка. (БЕЛТА). Агенцтва Гавас перадае паведамленне камітэта абароны Мадрыда, апублікаванае сёння апаўдня. У паведамленні гаворыцца, што на працягу апошніх 24 гадзін на гвадалахарскім фронце (на паўночны ўсход ад Мадрыда) не адбывалася ніякіх важных аперацый.

Згодна паведамлення мадрыдскага карэспандэнта агенцтва Гавас, сёння наглядалася значная актыўнасць абодвух бакоў у раёне ракі Харамы (на паўднёвы ўсход ад Мадрыда). Падыхоўшы да чыгункі, якая праходзіць праз гэты раён, наступаючыя рэспубліканскія часці разгарнулі свае дзеянні ў напрамку ўзвышша Пінгарон (гэта ўзвышша мае важнае стратэгічнае значэнне). Не гледзячы на жорсткае супраціўленне праціўніка, рэспубліканскія часці прасунуліся на той частцы тэрыторыі, якая размешчана паміж чыгункай і ўзвышшам Пінгарон і на якой былі сканцэнтраваны значныя сілы праціўніка. Войскі мяцежнікаў былі вымушаны зараз-жа адыйсці.

ПАСПЯХОВЫЯ ДЗЕЯННІ РЭСПУБЛІКАНСКАЙ АВІЯЦЫІ

ВАЛЕНСІЯ (горад на ўсходнім узбярэжжы Іспаніі, часовая рэзідэнцыя ўрада), 27 сакавіка. (БЕЛТА). Іспанскае міністэрства морскага флота і авіяцыі апублікавала паведамленне, у якім гаворыцца, што ў ноч на 27 сакавіка і 27 сакавіка раніцою ўрадавыя самалёты бамбардыравалі ваенныя аб'екты ў Сарагосе, Уэскі, Альмудэвары, і інш. (цэнтральны фронт). Скінута 232 бомбы. У выніку бамбардыроўкі Сарагосы падпален хімічны завод. Урадавыя самалёты чатыры разы бамбардыравалі пазіцыі праціўніка ў раёне Уэскі. Скінута 284 бомбы.

***

БАРСЕЛОНА (галоўны горад Каталонскай аўтаномнай вобласці), 27 сакавіка. (БЕЛТА). На гвадалахарскім фронце (на паўночны ўсход ад Мадрыда) рэспубліканскія самалёты бамбардыравалі Альмадронес і Сігуэнсу. 21 урадавы самалёт бамбардыраваў сканцэнтраванні мяцежнікаў у раёне Вілья дэль Рыо.

***

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 28 сакавіка. (БЕЛТА). Рэспубліканскія самалёты ўзмоцнена бамбардыравалі ваенныя аб'екты ў Малазе і Мотрылі (на поўдні Іспаніі).

ПАРТЫЗАНСКАЯ ВАЙНА Ў ТЫЛУ Ў МЯЦЕЖНІКАЎ

ЛОНДАН (сталіца Англіі), 27 сакавіка. (БЕЛТА). «Дэйлі геральд» (орган прафсаюзаў) паведамляе аб узрастаючай трывозе ў тылу ў мяцежнікаў. Сялянскія партызанскія атрады дзейнічаюць у Эстрэмадуры і ў Андалузіі. Партызаны начамі робяць налёты на асобныя атрады мяцежнікаў. Дэзарганізацыя сярод мяцежнікаў павялічваецца, асабліва ў сувязі з правалам наступлення на Мадрыд і на Пасабланка.

ПАПРАЎКА

Па віне карэктуры ў перадавым артыкуле «Праўды» ад 27 сакавіка, які надрукован у газеце «Звязда» за 28 сакавіка, недакладна перадана слова «овладеть». Гэта слова ў загалоўку і ў пачатку чацвертага абзаца другой калонкі трэба чытаць: «авалодаць».

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

У ТЭАТРАХ І КІНО:

БЕЛАРУСКІ ПЕРШЫ ДЗЯРЖАЎНЫ ТЭАТР (БДТ-1)
30 сакавіка
КАПІТАНСКАЯ ДАЧКА
Абанемент № 69

Памяшк. Дзярж. Яўрэйск. тэатра — БЕЛДЗЯРЖТЭАТР ОПЕРЫ І БАЛЕТА
29 сакавіка. Закрыты спектакль.
Абанемент № 5 сапраўдны на 2 IV

Гукавы кінотэатр «ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА»
ДЭПУТАТ БАЛТЫКІ

Дзіцячы гукавы кінотэатр
ТРОЕ З АДНОЙ ВУЛІЦЫ

Гукавы кінотэатр «Пралетарый»
АПОШНЯЯ НОЧ

Гукавы кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ»
ШУКАЛЬНІК ШЧАСЦЯ

Гукавы кінотэатр «Спартак»
АПОШНІ МАСКАРАД

Радыёперадачы на 30 сакавіка:

8-30 — «Апошнія паведамленні». 10-30 — канцэрт для дзяцей. 16-00 — канцэрт па заяўках радыёслухачоў. 17-15 — літаратурна-музычная перадача на яўрэйскай мове. 18-15 — міжнародны агляд. 18-30 — урыўкі з оперы «Пурытане». 19-00— літаратурная перадача. Казкі Салтыкова-Шчэдрына.

ЛЕПШЫ АДПАЧЫНАК— ПАДАРОЖЖА па СССР

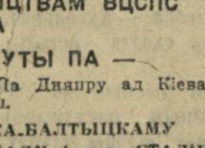

ТУРЫСЦКА-ЭКСКУРСІЙНЫМ КІРАЎНІЦТВАМ ВЦСПС НА СЕЗОН 1937 ГОДА

АДКРЫТЫ ТУРЫСЦКІЯ МАРШРУТЫ ПА —

КРЫМУ: Паўднёвы бераг, Усходні бераг. Горны Крым.
КАЎКАЗУ: В. Грузінская дарога, В. Осетынская дарога, В. Сухумская дарога, Балкарыя і Сванецыя.
ЧОРНАМОРСКАМУ ЎЗБЯРЭЖЖУ КАЎКАЗА: Аша—Сочы—Хоста—Кр. Паляна—Гагры—Н. Афон — Сухумі—Батумі.
АЛТАЮ: праз тайгу і Целецкае возера.
УКРАІНЕ: Па Дняпру ад Кіева да Одэсы.
БЕЛАМОРСКА-БАЛТЫЦКАМУ КАНАЛУ імя т. СТАЛІНА.
ЗАПАЛЯР'Ю: Кіраўск—Мурманск.
ВОЛЗЕ: Горкі—Астрахань.
ВОЗ. СЕЛІГЕР (Калінінская вобл.).
МІЧУРЫНСКУ (Мічурынскі пітомнік).
МАСКВЕ, ЛЕНІНГРАДУ, КІЕВУ.

КОШТ ПУЦЁВАК АД 95 РУБ. ДА 600 РУБ. Працягласць ад 5 да 23 дзён.

У кошт пуцёвак уваходзіць поўнае абслугоўванне, харчаванне, памяшканне, экскурсійнае культабслугоўванне і ўнутрымаршрутныя пераезды.

Арганізацыі і асобы, жадаючыя забяспечыць сябе пуцёўкамі на падарожжы па СССР у 1937 г., павінны неадкладна ЗАКЛЮЧЫЦЬ ДАГАВАРЫ з Бел. бюро падарожжаў Турысцка-экскурсійнага кіраўніцтва ВЦСПС — г. Менск, рог вул. Урыцкага і Карла Маркса, 11/16, тэл. 21-730. Разліковы рахунак № 160420 у менскай канторы Дзяржбанка Бел. бюро падарожжаў ТЭУ ВЦСПС.

Запытанні пасылаць з аплочаным адказам. На другую палову чэрвеня і першую палову ліпеня і жніўня пуцёвак ужо няма.

У аддзел аб'яў званіце па тэл. 21-845

ДА ВЕДАМА АБАНЕНТАЎ ЭЛЕКТРАЭНЕРГІІ!

МЕНСКІ ЭНЕРГАКАМБІНАТ ДАВОДЗІЦЬ ДА ВЕДАМА СПАЖЫЎЦОЎ ЭЛЕКТРАЭНЕРГІІ, ШТО

электралабараторыя камбіната

ПРЫМАЕ ў праверку, рэгуліроўку і дробны рамонт

ШЧОТЧЫКІ электраэнергіі.

ПРЫЕМ І ВЫДАЧА шчотчыкаў праводзіцца ў бюро абслугоўвання спажыўцоў «БАС» штодзенна з 8 г. раніцы да 12 г. ночы.

АДРАС: г. МЕНСК, СОВЕЦКАЯ, 110, 2-гі ПАВЕРХ, «БАС», тэл. 20-691.

МЕНСКАЯ ЭЛЕКТРАСТАНЦЫЯ

ПРАПАНУЕ ўсім абанентам ПАГАСІЦЬ сваю запазычанасць ПА ПРАД'ЯЎЛЕНЫХ РАХУНКАХ ДА 3 КРАСАВІКА г. г.

Пасля ўказанага тэрміну ўсе неплацельшчыкі будуць выключаны.

Абаненты, якія па той або іншай прычыне НЕ РАЗЛІЧАНЫ КАНТРАЛЕРАМІ ЭЛЕКТРАСТАНЦЫІ, ПАВІННЫ З'ЯВІЦЦА НА ЭЛЕКТРАСТАНЦЫЮ для разліку іх на месцы ДА 5 КРАСАВІКА г. г.

АДМІНІСТРАЦЫЯ.

ДА ВЕДАМА ВЕЛАСІПЕДЫСТАЎ!

З 1 ПА 15 КРАСАВІКА г. г.

усе ўладальнікі веласіпедаў

г. МЕНСКА І МЕНСКАГА РАЁНА

павінны набыць ВЕЛАСІПЕДНЫЯ НУМАРЫ на 1937 г.

Пры атрыманні веланумара неабходна мець пры сабе: квіток Белкомунбанка аб аплаце падатку; даведку, якая сведчыць сістэму і фабрычны нумар веламашыны, засведчаную па месцы работы, і пашпарт.

Ваеннаслужачыя атрымліваюць веланумар па прад'яўленні службовага пасведчання.

Асобы, пражываючыя ў сельскай мясцовасці, належачы падатак аплачваюць у сельсовеце.

ВЫДАЧА ВЕЛАНУМАРОЎ БУДЗЕ ПРАВОДЗІЦЦА ШТОДЗЕННА З 4 г. ДНЯ ДА 10 г. ВЕЧАРА, А Ў АГУЛЬНАВЫХОДНЫЯ ДНІ — З 10 г. РАНІЦЫ ДА 5 г. ВЕЧАРА ў памяшканні дарожнага аддзела (вул. Карла Маркса, 16, пакой 11).

ДАРОЖНЫ АДДЗЕЛ.

ЗГУБЛЕНЫЯ І ЎКРАДЗЕНЫЯ ДАКУМЕНТЫ ЛІЧЫЦЬ НЕСАПРАЎДНЫМІ:

Лобач М. В. — ваенны білет; **Леўшынская В. М.** — бюлетэнь; **Кашкан З. М.** — пашпарт; **Бортнік А. В.** — пропуск фабрыкі «Комунарка»; **Лобус Д. І.** — даведка аб сканчэнні двух курсаў педтэхнікума; **Голікаў В. П.** — пашпарт; **Завадко М. Е.** — пасведчанне аб сканчэнні курсаў, выданае Цэнтральнай свінагадоўчай станцыяй; **Навадворскі Я. Ю.** — пашпарт; **Міронаў Н. Т.** — заліковая кніжка; **Гвоздзь А. С.** — пашпарт і ваенны білет.

К. К. С.

Ус. Галоўлітбела № К—2051.
Друкарня газеты «Звязда», Менск, Савецкая, 63.